

**Λευτεριά
ΤΩΡΑ στον
απεργό
πείνας
Κ. Σακκά**

ΣΕΛΙΔΕΣ 13, 9

2.656 παράνομα
απολυμένοι εργαζόμενοι
(και με πραξικοπηματική
απόφαση του ΣτΕ)

**Αυτή είναι η
μεγάλη
ανατροπή**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Η εγκατάλειψη
ανάβει (και θα
ανάβει) τις
φωτιές στα
δάση**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Βραζιλία
Στο δρόμο οι
απαντήσεις**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Πώς φτάσαμε
στο ντού
ξεφτίλα**

**Χανς-Ντίτριχ
Κουβέλης ή
Καρατζαφώτης;**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Η μεθοδευμένη
αποτυχία των
μαθητών θα
ανοίξει το
δρόμο σε νέους
ταξικούς
φραγμούς**

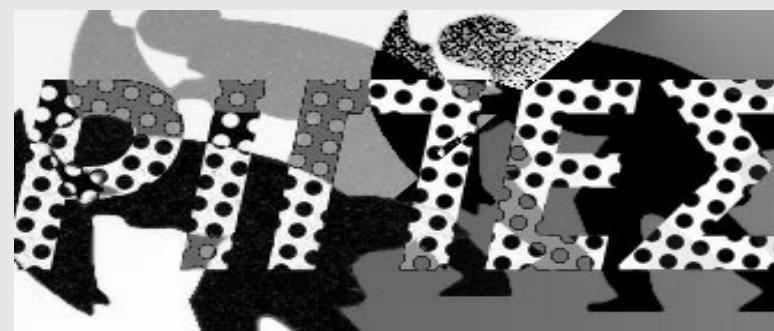
ΣΕΛΙΔΑ 10

**Από το τρίο στο ντού ξεφτίλα
ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ
ΤΗΣ ΚΙΝΕΖΟΠΟΙΗΣΗΣ**

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

29/6/1987: Απόπειρα κατά προέδρου ΓΣΕΕ Γιώργου Ραυτόπουλου (1η Μάρη) 29/6/1988: Εκτέλεση αικόλουθου ΗΠΑ Ουίλιαμ Νορντίν (17N) 29/6/2002: Τραυματισμός Σάββα Ξηρού από βόμβα 30/6: Γουατεμάλα: Ημέρα επανάστασης (1871), Ρουάντα-Μπουρουόντι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962) 30/6/1934: «Νύχτα των μεγάλων μοχαιριών» (με εντολή Χίτλερ σφραγίζονται εκαποντάδες ναζί και στελέχη του κόμματός του) 30/6/1992: Κάθειρξη δεκαεπτά ετών στον Κυριακό Μαζοκόπο, αθώοι οι Μπουκετσίδης, Κογιάννης, Μπέρκνερ 30/6/1993: Ο Αντώνης Σαμαράς ιδρύει την «Πολιτική Ανοιξη» 30/6/1998: Βόμβες στο κτίριο ΑΣΕΠ, τρεις αστυνομικοί τραυματίστησαν (Επαναστατικό Πυρήνες) 1/7: Ημέρα συνεταιρισμών, Καναδάς: Εθνική εορτή, Γκάνα: Ημέρα δημοκρατίας (1960), Σομαλία: Ημέρα ένωσης (1960), Σουρινάμ: Ημέρα ελευθερίας-εργασίας, Τουρκία: Ημέρα ναυτικού 1/7/1876: Θάνατος Μιχαήλ Μπακούνιν 1/7/1944: Σύνοδος Bretton-Woods, συστήνονται Διεθνές Νομιμοτικό Ταμείο και Διεθνής Τράπεζα 1/7/1946: Τίθενται σε λειτουργία τα πρώτα έντεκα στρατοδικεία του εμφύλιου 1/7/1959: Μέτρο και κιλό αντικαθιστούν πήχυ και οκά αντίστοιχα 1/7/1978: Εμπρησμός επτά λεωφορείων στο αμαξοστάσιο Βοτανικού (ΕΛΑ) 1/7/1985: Βόμβα στο ξενοδοχείο «Απόλλων Παλλάς» (Καρδούρι), εντοπισμός εκρηκτικών έξω από την αμερικανική βάση Νέας Μάκρης (ΕΛΑ) 1/7/1991: Διάλυση Συμφώνου Βαροσβίας 2/7/1939: Γέννηση Αλεξανδρού Παναγούλη 2/7/1950: Ιδρυση ΔΕΗ 2/7/1951: Γάμος Κωνσταντίνου Καραμανή - Αμαλίας Κανελλοπούλου 2/7/1975: Το 684 βούλευμα της ολομελείας του Αρείου Πάγου χαρακτηρίζει στηγματίο το αδίκημα της εσχάτης προδοσίας των Απριλιανών 2/7/1976: Επανένωση Βορείου και Νοτίου Βιετνάμ 2/7/1982: Τριπλή επίθεση ΕΛΑ σε ισραηλινούς στόχους, άλλες τρεις βόμβες σε ισραϊλικές τράπεζες 2/7/2008: Θάνατος σκύλου Κανελλού 3/7: Αλγερία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962) 3/7/1971: Βόμβες καταστρέφουν αυτοκίνητο αμερικανικής βάσης Ηράκλειου Κρήτης 4/7: ΗΠΑ: Διακήρυξη Ανεξαρτησίας (1778), Ιταλία: Ημέρα Garibaldi (1807), Φιλιππίνες: Ημέρα φιλιππινο-αμερικανικής φιλίας (1946) 4/7/1845: Σε άρθρο κατά του Κωλέττη (εφημερίδα «Αιώνα») μνημονεύεται για πρώτη φορά η λέξη «δικτατορία» 4/7/1994: Εκτέλεση συμβούλου τουρκικής πρεσβείας στην Αθήνα Ομέρ Σιταρίχιογλου (17N) 5/7: Βενεζουέλα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1811), Ρουάντα: Ημέρα ειρήνης-εθνικής ενότητας 5/7/1946: Σαράντα στρατιώτες υπό τον λοχία Σκαντζέλη διαλύουν τον λόχο τους και προσχωρούν στους αντάρτες (Ποντοκερασιά) 5/7/1967: 210 κρατούμενοι της χούντας μεταφέρονται από τη Γουάρο στο Παρθένι Λέρου 5/7/1975: 32 βασινιστές της δικτατορίας παραπέμπονται στο στρατοδικείο 5/7/1988: Βόμβες στη Διεύθυνση Βιομηχανίας Δ. Αττικής και στα γραφεία ΠΕΡΠΑ (ΕΛΑ).

● 250 ευρώ είναι ο βασικός μισθός στη Βραζιλία, στην κατά Τσίρα χώρα-πρότυπο ●●● Οπότε, με τα διπλά στην Ελλάδα να πρέπει να είναι και ευχαριστημένοι οι έλληνες εργάτες ●●● Μαλάκια αποκάλεσε ο Βενιζέλος τον Στουρνάρα ●●● Ατάραχος αυτός, προτίμησε να μην απαντήσει ●●● Είναι ζήτημα ταμπεραμένου ●●● Να δούμε ποιος από τους δύο θα γελάσει τελευταίος ●●● «Κάφρος είναι ο άνδρωπος και αγράμματος» ●●● Ο Πάγκαλος για τον Τσίρα ●●● Ακολούθησαν μαθήματα γαλλικών στον Βενιζέλο ●●● Ασε, μεγάλε, κανένας δεν ασχολείται μαζί σου πια ●●● Βγες στη λίμνη της Βουλιαγμένης με τάγκα, μπας και δεις τη λεόρασης πρόσωπο ●●● Καυγάς ΣΥΡΙΖΑ – Συγκροτήματος Ψυχάρη για τον όγκο της συγκέντρωσης του πρώτου στο Σύνταγμα ●●● Ήταν μεγαλειώδης, λένε οι ΣΥΡΙΖΑίοι ●●● Επειδή ο όρος «μεγαλειώδης» σχετικοποιείται απόλυτα, μήπως να μας έδιναν και μια τάξη μεγέθους; ●●● Κατ' εκπίμησή τους ●●● Τεράστιος ο καπηγορούμενος ως τοκογλύ-

φος Καραμπέρης ●●● Όλα τα 'κανε για το τζόγο, είπε, κι άμα βγει από τη φυλακή δια φτιάχει ίδρυμα για απεξάρηση από το τζόγο ●●● Εμάς, πάντως, αυτός ο άνδρωπος της νύχτας δεν μας φάνηκε χειρότερος από κάπι τραπεζίτες ●●● Είναι να μην πάρει εμπρός το πουλέν της στήλης, ο Μιχελογιανάκης ●●● Εκανε αναφορά στον πρόεδρο της Βουλής, διότι στο πάτωμα, κάτω από την πόρτα του γραφείου του ΓΑΠ, είναι χαραγμένος σταυρός και δεν είναι δυνατόν να πηγαίνει η κάθε καθαρίστρια και να τον σαρώνει με τη σφουγγαρίστρα! ●●● Κατί γρατζουνίες από το άνοιξε-κλείσε της πόρτας εί-

ναι, τυχαία όμως μοιάζουν με σταυρό; ●●● Εφτά χρονάκια κάθειρχη για συμμετοχή στο περιβόητο παραδίκαστικό κύκλωμα έφαγε ο περιβόητος Μαντούβαλος ●●● Λέτε να ξανεμφανιστεί στη δίκη της ΣΠΦ; ●●● Φυσικά, του έδωσαν αναστολή! ●●● Οι φυλακίσεις είναι για αγωνιστές, όχι για ακροδεξιούς πολιτευτάδες ●●● Το άλλο πουλέν της στήλης, ο Βύρων, απέδειξε για μια φορά ακόμη ότι είναι γηνήσιος σαμουράι ●●● Κατέδεσε ερώηση καταγγέλλοντας την αναλγησία σε βάρος του Λάκη Γαβαλά ●●● Σε δυο μέρες ο μόδιστρος-τηλεπερσόνα

είχε αποφυλακιστεί ●●● Ποιος από το τρίο ζεφτίλα αισθάνθηκε λιγούρα και παρήγγειλαν τοσ με γαλοπούλα και τυρί; ●●● Τα χλαπάκιασαν τελικά ή έμειναν στο πιάτο; ●●● Οι τηλερεπόρτερ έκαναν άψογα τη δουλειά τους ●●● «Ευχάριστο δέαμα» χαρακτήρισε τα «ντουραναντάμ» ο αντιπρόεδρος της τουρκικής κυβέρνησης Μπουλέντ Αρίντς ●●● Ήταν σαν να 'λεγε: καθήστε όσο δέλετε όρδιμοι και ακίνητοι. Μόλις σφίξουν λίγο οι ζεστες, δε' αντέχετε πάνω από μισάρω ●●● Δυστυχώς γι' αυτόν, εκείνο που συνεχίστηκε δεν ήταν τα «ντουραναντάμ», αλλά οι συγκρούσεις στο δρόμο ●●● Μέσι, αγόρι μου, κλώτσα τη μπάλα, που το κάνεις υπέροχα, και πάψε να μιλάς ●●● Στη ζωή του έχει διαβάσει μόνο ένα βιβλίο: την αυτοβιογραφία του Μαραντόνα! ●●● Δεν μπορεί, κάτι πάνε αυτός ο γκαφατζής ο Στάινμπρουκ ●●● Τελευταίο κατόρθωμά του: σε συνέντευξη του στο «Βήμα» χαρακτήρισε τον ΣΥΡΙΖΑ «εξτρεμιστική ακροαριστερή οργάνωση»! ●●● Ούτε ο Σόιμπλε το τόλμησε ●

◆ Διάλογος υψηλότατου επιπέδου ανάμεσα στη Διαμαντοπούλου και τον Μάνο από το Twitter. Διαμαντοπούλου (για τον Σαμαρά): «Πήγε να σπάσει αυγά και έκανε ομελέτα». Μάνος: «Αν όμως διστάσει να σπάσεις αυγά, σε διαδέχεται ο κ. Μπαμπινιώτης». Διαμαντοπούλου: «Επειδή τα αυγά έσπασαν με σωστό (συναντετικό) τρόπο και η ομελέτα έγινε, ο Μπαμπινιώτης δεν κατάφερε να πειράξει τίποτα». Να κληθεί επειγόντως ο Εκτρόπης Σαμαρά; ◆ «Ούτε Βενιζέλος, ούτε Σαμαράς, εμπρός για την κυβέρνηση της Αριστεράς» φώναζαν οι συριζονεολαίοι στη συγκέντρωση της πλατείας Συντάγματος. Πόσο μακρινό φαντάζει εκείνο το «...άντε και γ...σου σύντροφε Κουβέλη». Και μην ακούσουμε παπαριές ότι ο κυρ-Φώτης δεν χωρούσε στο σύνθημα. Μια χαρά χωρούσε: «Ούτε Βενιζέλος, Κουβέλης, Σαμαράς, εμπρός κτλ». Η απουσία του ονόματος του Κουβέλη ήταν στοχευμένη και κατόπιν «γραμμής». Διότι η μισή ΔΗΜΑΡ «κοιτάζει» κατά ΣΥΡΙΖΑ, με «γραμμή» Κουβέλη, που εκείνος τη γνώριζε γιατί ήταν η μητρι-

κή του γλώσσα, ο Τσίρας όμως ουδέποτε την έμαθε, γιατί γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα από τη δεκαετία του '70 και μετά. Ας του πει κάποιος ότι άλλο «στραφτούληξα το πόδι μου» και άλλο «στραγγαλίζω (ή στραγγαλώσω στο πιο χωριάτικο) τους θεσμούς. Αν συνεχίσει στον ίδιο δρόμο, θα γίνει περήγελως των επιθεωρησιογράφων σαν τον Γιωργάκη, που στο κάτωκάτω είχε και το άλλοθι ότι τα ελληνικά δεν ήταν η μητρική του γλώσσα. ◆ «Οι θεσμοί δεν στραφτούληζονται!» Αλέξης Τσίρας, στο προαύλιο της ΕΡΤ, 19.6.2013. Κάποιος επειγόντως να του πει πως δεν γίνεται να μιμηθεί τον Φλωράκη στη χρήση μιας γλώσσας λαϊκής, που εκείνος τη γνώριζε γιατί ήταν η μητρι-

την ισότητα για τους ομοφυλόφιλους και ομοφυλόφιλες, υπερασπιζόμαστε την ελευθερία μας». Οχι, δεν ανήκουν σε κάποια συνιστώσα του ΣΥΡΙΖΑ τα παραπάνω. Ο Μπαράκ Ομπράμα τα εκφράνθησαν στην ομιλία του στο Βερολίνο!!!

◆ Ανήσυχος μη τυχόν και γίνει καμιά στραβή και πάνε σε εκλογές εμφανίστηκε στο τηλεπαράθυρο ο Λοβέρδος (που τις προάλλες ζήτησε να τον λογίζουν στην αντιπολίτευση) για να διακηρύξει ότι θα δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση. Οπότε τα παπαγαλάκια άρχισαν την αριθμητική: 153 ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, συν δύο Λοβέρδος και Αηδόνης, από 157 ξεκινά η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου. Μια χαράρα δηλαδή. Και να είχε περάσει η παραίτηση και η προκρυψη εκλογών από το μυαλό του Σαμαρά, του διαμήνυσαν να μην το τολμήσει.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ξέρετε, όπως έχουν δείξει τα πράγματα ως τώρα, ο κ. Βενιζέλος είναι εταίρος πλήρους ευθύνης. Οχι κατά περίσταση. Και αυτό του το αναγνωρίζω 100%.

Αντώνης Σαμαράς

Αξίζει συνεπάς να ξεπεράσουμε ογκυλώσεις, προσωπικές ενστάσεις, δίκαια παράπονα. Η δημοκρατική παράταξη είναι εδώ με όλη της το ε

Πώς φτάσαμε στο ντούο ξεφτίλα

Μέσα σ' ένα δεκαπενθήμερο πήγαμε από το τρίο στο ντούο ξεφτίλα και από την κυβέρνηση της ΝΔ με «εσάν» ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ στην κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ (με επεριβαρή υπέρ της ΝΔ σύνθεση). Για κάποιες ώρες, όταν ο Κουβέλης την έκανε από την τρικομματική συμμαχία, η προπτική μιας ανεπιθύμητης εκλογικής μάχης διστραφόταν ζωηρά στον ορίζοντα. Τελικά, Βενιζέλος και Σαμαράς στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων, σχημάτισαν δικομματική κυβέρνηση και οι εκλογές προς το παρόν αποφεύχθηκαν.

Λέμε ότι στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων γιατί αυτό απαιτούσαν οι παράγοντες του συστήματος, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ακόμα κι ο Κουβέλης που την έκανε, φρόντισε να μη σηκώσει πολεμικούς τόνους και να δηλώνει πάντα διαθέσιμος να στρίξει την κυβέρνηση, ειδικά σε όλα τα θέματα που αποτελούν προσπατιούμενα του Μηνημόνιου. Ιδιοίτερα προσεκτικός ήταν απέναντι του και ο Σαμαράς, γιατί τον έχει ανάγκη, ενώ ο Βενιζέλος υπήρξε πιο δηκτικός, επειδή υπάρχει ο μεταξύ τους ανταγωνισμός για την Κεντροαριστερά. Και αυτός, πάντως, δεν δημιούργησε σκηνικό ρήξης με τη ΔΗΜΑΡ, αν και για μια φορά ακόμη αισθάνθηκε πόσο αδιστακτος στο φραξιονισμό είναι ο Κου-

βελης.

Γράφτηκε και λέχτηκε κατά κόρον, ότι ο Σαμαράς δεν πήγε στις εκλογές, γιατί το απαίτησε η Μέρκελ, που θέλει πανευρωπαϊκή ησυχία μέχρι τις γερμανικές εκλογές. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Μέρκελ του είπε τα «γαλλικά» της, όμως και ο ίδιος δεν μπορούσε να πάει σε εκλογές, έτσι όπως τα είχε καταφέρει. Πήγε να παραστήσει τον Βοναπάρτη και βρέθηκε δεμένος χειροπόδαρα. Με τι κώλο θα πήγαινε σε εκλογές; Ρισκάροντας να χάσει την πρώτη θέση από το ΣΥΡΙΖΑ; Κι αν καταφέρνε τελικά να κερδίσει στο νήμα, ρισκάροντας να μην έχει συμμάχους για να σχηματίσει κυβέρνηση, αφού ΔΗΜΑΡ και ΠΑΣΟΚ είναι στο όριο της εκλογικής επιβίωσης;

Λογικό ήταν, ακρού δεν μπορούσε να πάει σε εκλογές, να δώσει στον Βενιζέλο τον ανασχηματισμό, μια περίοπτη θέση για τον ίδιο και 10 θέσεις στην κυβέρνηση (με τέσσερα, όμως, μόνο υπουργεία). Το αποτέλεσμα ήταν να δυσαρεστήσει αρκετούς δεξιούς βουλευτές που περίμεναν υπουργοποίηση, αλλά όσο είναι πρωθυπουργός αυτοί δεν μπορούν να του κάνουν ζημιά. Οι γκρίνες ενώπιοι συνέδριο είναι καλές για να γεμίζουν τις παραπολιτικές σελίδες των εφημερίδων, όμως ο Σαμαράς δεν ανησυχεί.

Το πολύ να εκτονωθούν μην εκλέγοντας κάποιους από τη λίστα που θα πρωθυπόους οι άνθρωποι του Μαξίμου. Μικρό το κακό, από τη στιγμή που ο Σαμαράς ελέγχει την κυβέρνηση, την κοινοβουλευτική ομάδα και το κόμμα.

Κάποιοι Πασόκοι την πέφτουν επίσης στον Βενιζέλο για τη συμμετοχή στην κυβέρνηση. Δεν αναφερόμαστε μόνο στον Παναγιωτακόπουλο που όλο φεύγει από το ΠΑΣΟΚ αλλά όλο εκεί τον βρίσκουμε, αλλά και στα υπολείμματα του παπανδρέϊσμου, με επικεφαλής τον Καρχιμάκη, ο οποίος αναφωτίαται «στις επόμενες εκλογές πριν θα είναι το ιδεολογικό και το πολιτικό πρόσημο της διαφοροποίησης της Δημοκρατικής Παράταξης από την δεξιά». Οταν ήρθε η ώρα ν' αποφασίσουν, όμως, όλοι εξουσιοδότησαν τον Βενιζέλο να κάνει τους χειρισμούς κι όταν αυτός συμφώνησε με τον Σαμαρά για κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, όλοι συμφώνησαν μαζί του, έστω και με... κριτικό τρόπο. Ακόμη και η... Θεοδώρα Τζάκη. Βλέπετε, αν γίνονταν εκλογές, πολλοί από διάδυτους θα έβλεπαν τη βουλευτική τους θητεία να τερματίζεται πρόωρα, ενώ τώρα και το παραδάκι θα εξακολουθήσουν να εισπράττουν και τις ελπίδες τους να θρέφουν.

Μπορεί η δικομματική κυβέρνηση

να «σηκώσει» το ΠΑΣΟΚ; Αστεία πράγματα. Με τι πολιτική; Οταν βρίσκονται σε εντατικά παζάρια με την τρόικα για να βρουν τους τομείς από τους οποίους θα κάψουν κονδύλια για να καλύψουν τη «μαύρη τρύπα», χωρίς να χρειαστεί να χτυπήσουν ξανά μισθούς και συντάξεις ή να βάλουν νέο χαράτσι, είναι δυνατόν να μιλάμε για οριακή έστω ελάφρυνση του λαού από τη βάρη που τον ανάγκασαν να σηκώνει; Εδώ ακόμη και η μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση, στην οποία τόσο είχε ποντάρει ο κυβερνητικός συναποτίμος, παραπέμπθηκε στις ελληνικές καλένδες. Εδώ ο ίδιος ο Σαμαράς, στην πρώτη συνεδρίαση του νέου υπουργικού συμβούλου καθόρισε ως πρώτο στόχο τη συμφωνία με την τρόικα για να παρθεί η δόση!

Δεν μπορεί να μακροιμερεύσει (και) αυτή η κυβέρνηση κι αυτό το ξέρουν καλά όλοι τους. Δεν έχουν όμως άλλη λύση. Τι μπορούσε να κάνει ο Βενιζέλος; Ν' ακολουθήσει τον Κουβέλη, να ρίξει την κυβέρνηση και να ξεκινήσει... πορεία στο λαό, με όλο το μιντιακό σύστημα να τον λοιδορεί και τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες να τον ανακηρύσσουν σε *persona non grata*; Ή μήπως μπορούσε να παζαρέψει με τον Σαμαρά τίποτα καλύτερο από την προσωπική του βόλεψη, με την παραχώρηση θέσεων αντιπροσώπου και

ΥΠΕΞ; Οταν έριξε όλο το βάρος στην προσωπική του βόλεψη, ευνόητο είναι να μην μπορέσει να πάρει όλες τις θέσεις υπουργών που ίθελε. Κάπου πάτησε πόδι και ο Σαμαράς. Το μάξιμο που διεκδικεί αυτή την περίοδο ο Βενιζέλος είναι η στήριξη από το μιντιακό σύστημα και τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες έναντι του Κουβέλη, ώστε να ξαναπεί στη Βουλή (όποτε κι αν γίνουν εκλογές) και να δει μετά τι προπερίει να κάνει. Γ' αυτό και έτρεξε να μπει στην κυβέρνηση του Σαμαρά.

Σε επίπεδο πρακτικής πολιτικής τίποτα δεν έχει αλλάξει. Ούτε πρόκειται ν' αλλάξει. Το πολύ που μπορεί να ανεχούν οι αποικιοκράτες της ΕΕ είναι να μη ζητήσουν νέα μέτρα για μισθούς-συντάξεις-φόρους και να χορηγήσουν κάποιο συμπληρωματικό δάνειο. Δε θα δεχτούν, όμως, και να ελαφρύνει το βάρος στις πλάτες του λαού. Ούτε σε συμβολικό επίπεδο. Αυτά τα ξεκαθάρισε και τάλι ο Σόμιπλε την περασμένη Τετάρτη, παρουσίαζοντας στο Βερολίνο το σχέδιο του γερμανικού προϋπολογισμού για το 2014.

Επομένως, η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ θα βαδίζει συνεχώς επί ξυρού ακμής και ο ΣΥΡΙΖΑ θα περιμένει να σαπίσει εντελώς για να τη διαδεχτεί στην αστική εξουσία.

Χανς-Ντίτριχ Κουβέλης ή Καρατζαφώτης;

Εδώ και καρό, στελέχη της ΔΗΜΑΡ έλεγον πως θελουν να δουν τον Φώτη Κουβέλη σε ρόλο Χανς-Ντίτριχ Γκένσερ και το κόμμα τους σε ρόλο FDP. Στην πολιτική πιάστα ήταν γνωστές οι επαφές αυτών των στελέχων με στελέχη της πάλαι ποτέ «ανανεωτικής πτέρυγας» που παρέμεναν στον ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν λογικό, λοιπόν, αυτά τα στελέχη να σπρώχνουν τον Κουβέλη να φύγει από τη συγκυβέρνηση εκμεταλλευόμενος την «κρίση της EPT». Ποιο ήταν το βασικό τους επιχείρημα; Οι κρυφές δημοσκοπήσεις που δείχνουν τη ΔΗΜΑΡ αυτή τη στιγμή να δίνει αγώνα επιβίωσης. Να βρίσκεται δηλαδή στο όριο του 3%, το οποίο εύκολα θα μπορούσε να πέσει στο μισό, αν πριν τη λήξη της θητείας της συγκυβέρνησης αυτή θα αναγκαζόταν να πάρει νέα αντιλακτικά μέτρα.

Αλλα στελέχη πίεζαν προς την αντίθετη κατεύθυνση: παραμονή στη συγκυβέρνηση και έναρξη διαδικασίων για δημιουργία της ελληνικής «Ελιάς» με κορμό το ΠΑΣΟΚ και τη ΔΗΜΑΡ. Βασικό τους επιχείρημα ο μιντιακός πόλεμος που θα δεχτεί η ΔΗΜΑΡ μετά την εγκατάλειψη της συγκυβέρνησης. Απ' αυτά τα στελέχη ο Μπίστης με τον μεγαλύτερο κυνισμό, θυμίζοντας το κάζο του Καρατζαφέρη που εξαφανίστηκε από το χάρτη μόλις

εγκατέλειψε τη συγκυβέρνηση Παπαδήμου.

Ο Κουβέλης τόχηκε τελικά με την πρώτη άποψη. Οχι γιατί την υποστήριζαν οι περισσότεροι (στην αρχηγοκεντρική ΔΗΜΑΡ ξέρει να επιβάλλει την άποψή του, όπως έχει αποδειχθεί πολλές φορές), αλλά γιατί θέλει να το παλέψει να γίνει ο «Ελληνας Γκένσερ». Εκρίνεται ότι παραμένοντας στην κυβέρνηση θα υφίσταται ανεπανόρθωτη ζημιά και θα σερνόταν σε συμμαχία με τον Βενιζέλο που θα ήταν επεριβαρής για τη ΔΗΜΑΡ και για τον ίδιο, ενώ εκτός συγκυβέρνησης εκτιμά ότι μπορεί να μαζεύσει τα ωραλά το ΠΑΣΟΚ (διαδικασία που είχε ήδη ξεκινήσει) και να μπει στη Βουλή, παρά τον μιντιακό πόλεμο που έρει ότι θα δεχτεί. Μπαίνοντας στη Βουλή θα μπορεί να συμμαχήσει με τον νικητή των επόμενων εκλογών, ακόμα και αν αυτός είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Εκτιμά ότι η παραμονή εκτός συγκυβέρνησης για ένα διάστημα θα λειτουργήσει σαν κολυμβήθρα του Σιλωάμ για τον ίδιο και το κόμμα του.

Αναλογίες με την περίπτωση Γκένσερ, βέβαια, αποκλείεται να υπάρξουν. Οχι μόνο γιατί ο Κουβέλης δεν έχει το πολιτικό διαμέτρημα που είχε ο Γκένσερ, αλλά και γιατί ο Γκένσερ έκανε το παχινίδι του με το κόμμα του να είναι απαραίτη-

το ως μπαλαντέρ. Μ' αυτό το παιχνίδι κατάφερε να γίνει ο μακριβούτερος υπουργός Εξωτερικών της Γερμανίας, υπηρετώντας υπό τρεις καγκελάριους, σε πέντε διαδοχικές κυβέρνησεις. Προερχόμενος από την πολιτική σκηνή της Ανατολικής Γερμανίας, δραπέτευσε στη Δυτική και χρησιμοποιήθηκε από τον Βίλι Μπραντ αρχικά ως υπουργός Εσωτερικών και μετά ως υπου

Απεργία πείνας προσφύγων στη Γερμανία

Σε απεργία πείνας βρίσκονται από το Σάββατο 22 Ιουνίου στο Μόναχο περισσότεροι από 50 πρόσφυγες που αιτούνται άσυλο στη Γερμανία. Μεταφέρουμε χωρίς δικά μας σχόλια τη δήλωση των απεργών πείνας προς τη Μέρκελ και τον πρόεδρο του συνταγματικού δικαστηρίου:

«Είμαστε αιτούντες πολιτικό άσυλο από διάφορες χώρες και διαμένουμε στην Γερμανία, αλλά είμαστε αναγκασμένοι να ζήσουμε σε απομονωμένα κέντρα, έχοντας αποκλεισμό από την ελευθερία της μετακίνησης και με τον εφιάλτη της απέλασης κάθε βράδυ. Δε θέλουμε να ζήσουμε σ' αυτή την

κατάσταση ούτε μία μέρα ακόμα. Είμαστε μόνο ζωντανοί σ' αυτές τις συνθήκες ενώ ξέρουμε γιατί είμαστε εδώ. Είμαστε εδώ εξαιτίας του πολέμου, ο οποίος με τα όπλα και τις προχωρημένες κατασταλτικές τεχνολογίες που κατασκευάστηκαν στις πατρίδες μας έχει καταστρέψει την ασφάλεια στα μέρη που γεννηθήκαμε. Είμαστε εδώ εξαιτίας εκαποντάδων χρόνων αποικιοκρατίας και εκμετάλλευσης και θανάτων οικονομικών αποκλεισμών, που έχουν καταστρέψει την πολιτική και οικονομική υποδομή στις περιφερειακές χώρες. Είμαστε εδώ εξαιτίας των πολιτικών και οικονομικών φιλικών σας σχέσεων με δικτατορίες, έξω από τα σύνορα του "πρώτης τάξεως κόσμου σας", που αποκλείουν τη δυνατότητα για σηματισμό αντίστασης πολιτών σε αυτές τις γεωγραφικές περιοχές.

Εξαιτίας αυτών, δε βλέπουμε τη γερμανική κυβέρνηση (και άλλες κυβερνήσεις του πρώτου κόσμου) διατεθειμένη να απαντήσει στις ερωτήσεις μας για τους λόγους που είμαστε εδώ ή να κρίνει με το δικό της δικαιοστικό κριτήριο. Ξέρουμε ότι μια καλή και ασφαλής ζωή είναι δικαίωμα για τον καθένα και για να πετύχουμε τα στοχειώδη ανθρώπινα δικαιώματά μας (δικαίωμα διαμονής, εκπαίδευσης, εργασίας, ελευθερίας μετακίνησης, επιλογής του τόπου κατοικίας κτλ) μόνο μία διέξοδος υπάρχει για εμάς κι αυτή είναι η αποδοχή των αιτήσεων ασύλου.

Σήμερα, στους δρόμους του Μονάχου, στην καρδιά της αποκαλούμενης δημοκρατικής Ευρώπης, της οποίας τα συνθήματα για τα ανθρώπινα δικαιώματα άγγιξαν ολονώτις ψυχές, κατεβαίνουμε σε απεργία πείνας με σκοπό να πάρουμε τα δικαιώματά μας σύμφωνα με την παρ. 16α, Αρθρο 1, και η κυβέρνηση της Γερμανίας έχει μολις τρεις μέρες για να ικανοποιήσει αυτό μας το αίτημα. Τώρα είστε υπεύθυνοι για τις ζωές μας και θελούμε να δηλώσουμε στον καθένα ότι, στον 21ο αιώνα, η ζωή ενός ανθρώπουν όντος είναι περισσότερο σημαντική από κάποια κομμάτια χαρτούν.

«Παρόλο που / δουλεύουν γ' ασήμαντο μιθό και σε πολλούς είναι χρήσιμοι, / κανείς δεν ζει ως το τέλος τη ζωή του, / δεν τρέω το ψωμί του, / δεν πεθαίνει χορτάτος, / και δεν θάβεται με τιμές. Ολοι τελειώνουν πρόωρα / σκοτωμένοι, τσαλαπατημένοι και ρίχνονται ντραπασμένοι σ' ένα λάκκο».

Θυμηθήκαμε το απόσπασμα από το θεατρικό έργο του Μπέρτολτ Μπρέχτ «Η Αγία Ιωάννα των Σφραγίδων», που γράφτηκε πριν από 84 χρόνια, μεσούσης της μεγαλύτερης οικονομικής κρίσης του περασμένου αιώνα (1929), όταν τη Δευτέρα 24 Ιούνη διαβάσαμε σε μια συντηρητική γερμανική εφημερίδα, τη «Φρανκφούρτερ Αλγκεμάινε», για την άθλια κατάσταση στην οποία βρίσκονται πολλοί εργάτες από την Ανατολική Ευρώπη.

Σύγχρονοι σκλάβοι

Η γερμανική εφημερίδα μιλά για πολλές εκαποντάδες ρουμάνους, πολωνούς και βούλγαρους εργάτες που μοιάζουν με «αδύναμο κρίκο σε μια μακριά αλυσίδα αποκόμισης κέρδους και ανευθυνότητας» και «ζουν απροκάλυπτα σαν σκλάβοι», όμως αυτά που αποκαλύφθηκαν στις αρχές της εβδομάδας από τα γερμανικά ΜΜΕ δεν είναι παρά η κορυφή του παραγόσυουν. Η αποκάλυψη των άθλιων συνθηκών εργασίας στα γερμανικά σφραγίδια έγινε από τουλόχιστον δύο «έγκυρες» εφημερίδες πλατιάς κυκλοφορίας, την περασμένη Δευτέρα. Εκτός της «Φρανκφούρτερ Αλγκεμάινε», το θέμα δημοσιεύτηκε και στη «Ζιντότσε Τσάιτουνγκ», η οποία έκανε λόγο για κινέζικες συνθήκες εργασίας.

Επίσης, το κανάλι ARD (ένα από τα μεγαλύτερα της χώρας) πρόβαλε το ίδιο βράδυ 45λεπτο ντοκιμαντέρ με τίτλο «Μισθωτοί σκλάβοι στην Γερμανία». Σ' αυτό αποκαλύφθη-

κε με τον πιο ανάγλυφο τρόπο το τεραπούργημα που λέγεται «ανάπτυξη» στο βωμό του ασύδοτου κέρδους των καπιταλιστών της βιομηχανίας του κρέατος. Ως σύγχρονοι Μάσουλερ (ο μεγιστάνας των σφραγίδων στο προαναφερθέν έργο του Μπρέχτ), οι καπιταλιστές έσπευσαν να αποδοκιμάσουν τις αποκαλύψεις και να υπερασπιστούν τα ταξικά τους συμφέροντα. Και βέβαια, όπως ο Μάσουλερ, αισθάνθηκαν «δικαίωμα του ελεύθερου συναγωνισμού!» Αυτό σημαίνει ότι, για να πάρουν τη δουλειά από τις βιομηχανίες κρέατος, οι υπεργολάβοι έχουν δικαίωμα να ρίχνουν τα μεροκάματα των εργατών που μισθώνουν. Αυτό φυσικά δεν το παραδέχονται ανοιχτά, αλλά έτσι λειτουργεί το σύστημα.

τες), η σύγχρονη καπιταλιστική κοινωνία διαθέτει περισσότερα μέσα για να εξαγνίζεται στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ. Πέρα από τα κανάλια που διοργάνωσαν εκπομπές, του θέματος επιλήφθηκε η Εισαγγελία του Ντισέλεντορφ, προβαίνοντας σε ελέγχους σε πάνω από 20 βιομηχανίες. Ομως οι έλεγχοι, που έχουν ξεκινήσει από τα μέσα του περασμένου Μάρτιου, αφού υπήρχαν «υποψίες» (ο κόσμος το «χε τούμπανο κι αυτοί κρυφό καμάρι») ότι δεν καταβάλλονται στο κράτος ποσά εκαπομμυρίων από φρούρους και ασφαλίστρα, δεν έχουν αποφέρει πολλά, πέρα από λιγοστές διώξεις κάποιων υπεργολάβων που το είχαν παρακάνει.

Κάτεργα

Οι καπιταλιστές έχουν οργανώσει πολύ καλά τη μπίζνα, χρησιμοποιώντας τους εργάτες με τον πιο αποτελεσματικό γ' αυτούς τρόπο. Εφτιάξαν σπίτια (ορισμένα από τα οποία ήταν πρώην στρατώνες) με συρματοπλέγματα και σεκιουριτάδες, σε απόσταση ανταπονής από τη δουλειά. Τα δωμάτια που στοιβάζονται οι εργάτες χωρούν μόλις τέσσερα κρεβάτια, αλλά σ' αυτά ζούσαν οκτώ εργάτες. «Υπνος με βάρδιες δηλαδή...», όπως έλεγε ένα παλιό λαϊκό τραγούδι. Οταν οι τέσσερις εργάτες δουλεύουν την πρωινή τους βάρδιδια, οι υπόλοιποι τέσσερις έκουφράζονται μέχρι να έρθει η σειρά τους να δουλέψουν. Ετοι εξοικονομείται χώρος και κρεβάτια, τα οποία είναι συνεχώς «ζεστά», όπως γινόταν στην Αγγλία την εποχή της πρωταρχικής συσώρευσης του κεφαλαίου.

Ενώμιστ αιώνα μετά, διαβάζουμε τα ίδια ακριβώς πράγματα που αναφέρουν ο Μαρξ και ο Ενγκελς περιγράφοντας την αγριανθρωπική βουλιμία του κεφαλαίου για κέρδος! Καταπέλτης ήταν οι αποκαλύψεις των ιδιων των εργατών που μίλησαν μπροστά στην κάμερα. Ορισμένοι απ' αυτούς εργάζονταν μέχρι και τρία χρόνια σ' αυτές τις συνθήκες, με τους καπιταλιστές να τους τηλεφωνούν ακόμα και μέσα στη νύχτα για να πάνε να δουλέψουν μερικές ώρες. Κι αυτό γίνεται και τώρα, μπροστά στην κάμερα. Ορισμένοι από τους εργάτες στην Αλγκεμάινε, έτσι γίνεται να μείνουν αόρτοι. Είναι τέτοια η αθλιότητα, που ένας καθολικός πατέρας χαρακτήριζε στη «Φρανκφούρτερ Αλγκεμάινε» τις συνθήκες δουλειάς «σύγχρονη δουλειά».

Οπως όμως επισημαίνει η «Φρανκφούρτερ Αλγκεμάινε», τίποτα απ' όλα αυτά δεν έχει γίνει ακόμα πράξη. Στη Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία και στο γερμανικό Βορρά (εκεί που είναι τα περισσότερα σφραγίδια) λένε ότι έχει επελθει ανάκαρψη στη βιομηχανία κρέατος. Μια ανάκαρψη με τη μυρωδιά όχι μόνο του ιδρώτα αλλά και του αίματος των ζένων εργατών που συρρέουν κατά μάζες στη Γερμανία για ένα καλύτερο αύριο (δχ μόνο από τις ανατολικές χώρες, αλλά ακόμη και την Ισπανία).

«Γ' αυτό αν κάποιος πει εδώ κάτω πως υπάρχει Θεός, / ακόμα και αν δεν φαίνεται, / κι ότι μπορεί αθέατος να βιοθήσει, / πιάστε τον και χτυπήστε τον το κεφάλι στο λιθόστρωτο μέρι με φορέσει...».

Υ. Ολόκληρο το ντοκιμαντέρ του καναλίου ARD (δυστυχώς μόνο στα γερμανικά) μπορείτε να το δείτε στο <http://www.daserste.de/information/reportage-dokumentation/dokus/sendung/swr/24062013-die-story-im-ersten-lohnsklaven-in-deutschland-100.html>.
Κ.Β. – Ο.Γ.

Κινεζοποιημένοι σκλάβοι στα γερμανικά σφραγεία

ταστολής καθώς και από αυθόρμητες μαζικές πορείες, οι οποίες παρέλαυν για μεγάλο χρονικό διάστημα τις πόλεις στις οποίες γινόντουσαν.

Να σημειωθεί ότι νόμος ενάντια στην καταστολής ή σε συγκέντρωση που δεν της έχει δοθεί άδεια από τις αρμόδιες αρχές.

Ο συγκεκριμένος νόμος ψηφίζεται ένα χρόνο μετά τον αγώνα των φοιτητών του Καναδά ενάντια στις αυξήσεις των διδάκτρων στα δημόσια πανεπιστήμια. Αυτός ο πολύμηνος αγώνας είχε χαρακτηριστεί από σφρόδερης συγκρούσεις των φοιτητών με τις δυνάμεις κα-

ταστολής καθώς και από αυθόρμητες μαζικές πορ

■ Βραζιλία

Στο δρόμο οι απαντήσεις

«Εμείς πεθαίνουμε από την πείνα και αυτοί χτίζουν στάδια». Το σύνθημα εξακολουθεί να δονεί την ατμόσφαιρα, καθώς συνεχίζονται οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις μεταξύ διαδηλωτών και μονάδων καταστολής σε δεκάδες πόλεις της Βραζιλίας. Η σφροδρότητα των συγκρούσεων και η μαζικότητα των διαδηλώσεων (έφτασαν μέχρι και τους 1,5 εκατομμύριο διαδηλωτές σε μια μέρα) ήταν τέτοια που ανάγκασαν την κυβέρνηση της χώρας να ακυρώσει όχι μόνο τις πρόσφατες αυξήσεις στα εισιτήρια του μετρό και των λεωφορείων, αλλά και άλλες που είχαν γίνει στο παρελθόν, προκειμένου να κατευνάσει τη λαϊκή οργή.

Οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις αγκάλιασαν την πλειοψηφία των μεγάλων πόλεων της χώρας, ενώ ήταν ιδιαίτερα μαζικές όχι μόνο στο Ρίο Ντε Τζανέιρο και στο Σάο Πάολο, αλλά και στη διοικητική πρωτεύουσα της χώρας Μπραζιλία, η οποία υποτίθεται ότι συγκεντρώνει τα πιο ευκατάστατα κοινωνικά στρώματα της χώρας. Οι διαδηλώσεις έφτασαν μέχρι και τις πύλες των γηπέδων στα οποία διεξάγονται οι αγώνες του Κυπέλλου Συνομοσπονδιών, με κάποιες από τις πιο σφοδρές συγκρούσεις να συμβαίνουν εκεί. Βασικά αιτήματα των διαδηλωτών είναι ο περιορισμός της διαφθοράς των κρατικών υπαλλήλων και η αύξηση των δαπανών για την παιδεία και την υγεία, καθώς και η βελτίωση των υποδομών των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς.

Θορυβημένη από τη μαζικότητα και το χαρακτήρα των διαδηλώσεων, η πρόεδρος της χώρας Ντίλμα Ρούσεφ συναντήθηκε με στελέχη οργανώσεων, οι οποίες αυτοαναγρεύτηκαν σε αντιπροσώπους των διαδηλωτών, προκειμένου να δοθεί τέλος στις διαδηλώσεις. Σε τηλεοπτικό διάγγελμά της, μετά το τέλος της συνάντησης, η Ρούσεφ ανακοίνωσε την πρόθεσή της να διεξάγει δημοψήφισμα για σύγκληση συντακτικής συνέλευσης, η οποία θα αναθεωρήσει το σύνταγμα της Βραζιλίας. Η αναθεώρηση του συντάγματος θα έχει στόχο να προωθήσει πολιτικές μεταρρυθμίσεις στη χώρα, όπως είπε. Παράλληλα, δεσμεύτηκε ότι θα ενθαρρύνει τη συμμετοχή των νέων στο σύστημα διακυβέρνησης της χώρας. Αν αυτά σας θυμίζουν Γιωργάκη Παπανδρέου, δεν κάνετε λάθος. Από την πολιτική μήτρα της σοσιαλδημοκρατίας προέρχονται.

Η Ρούσεφ, σε στιλ Μαυρογιαλούρου, υποσχέθηκε να διο-

«Θα επισκεφτούμε δύο χώρες - μέλη του G20 τις οποίες κατέστρεψαν και χρεοκόπησαν οι ομοιδεάτες του κ. Σαμαρά, τις οποίες ανέστησαν αριστερές και προοδευτικές κυβερνήσεις που αγνόησαν το νεοφιλελεύθερο μονόδρομο. Λαϊκοί που πέταξαν από πάνω τους τα νεοφιλελεύθερα δύγματα και βαδίζουν το δρόμο της ανάπτυξης και της αξιοπρέπειας».

Αλέξης Τσίπρας

«Είμαστε ανίκητη χώρα. Θα δείξουμε την ποιότητα που μπορεί να παράσχει η Βραζιλία στο Κύπελλο Συνομοσπονδιών, στο Παγκόσμιο Κύπελλο και στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2016».

Ντίλμα Ρούσεφ

«Τα λεφτά που δαπανήσαμε για το "Μανέ Γκαριντσά" στην Μπραζιλία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για 150.000 σπίτια για τις χαμηλόμισθες οικογένειες».

Ρομάριο

χετεύσει 22 δισ. δολάρια από τον κρατικό προϋπολογισμό στη βελτίωση των δικτύων των μέσων μαζικής μεταφοράς, ενώ υποσχέθηκε τα χρήματα που προέρχονται από την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων να διοχετεύονται στο σύστημα παιδείας και υγείας της χώρας. Ολ' αυτά μόνο σαν ελιγμού μπορούν να χαρακτηριστούν, αφού ήρθαν μετά από δύο βδομάδες διαδηλώσεων, όταν ο κόσμος έδειξε να μην πτοείται από το όργιο κρατικής καταστολής, αλλά και τους νεκρούς διαδηλωτές, οι οποίοι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραφαμές έχουν φτάσει τους τέσσερις.

Η «αριστερή» κυβέρνηση Ρούσεφ δε δίστασε να στείλει και τη στρατιωτική αστυνομία ενάντια στους διαδηλωτές. Το συγκεκριμένο τμήμα είναι διαβόητο για τη σκληρότητά του. Είναι αυτό που εισβάλλει τακτικά στις φαβέλες του Ρίο κι όλων μεγάλων πόλεων, τρομοκρατώντας όποιον βρει μπροστά του. Από τις συρράξεις μεταξύ του εν λόγω σώματος και συμμοριών δεκάδες πολίτες έχουν σκοτωθεί από διασταυρούμενα πυρά.

Οι υποσχέσεις της Ρούσεφ δεν έπεισαν τον κόσμο, όπως φαίνεται από τη συνέχιση των διαδηλώσεων και των συγκρούσεων με τους πρατοριανούς του κράτους. Η διαδικασία συνταγματικής αναθεώρησης είναι αναμένεται να αδειάσουν τα κρατικά ταμεία

με ότι αυτό συνεπάγεται για την κρατική κοινωνική πολιτική. Το Παγκόσμιο Κύπελλο το καλοκαίρι του 2014, αλλά και ο Ολυμπιακός Αγώνες του 2016 δεν αφήνουν περιθώρια για κοινωνικές δαπάνες. Αντιθέτως, πρόκειται να αυξήσουν την ήδη υψηλή φορολόγηση των λαϊκών στρωμάτων. Από την άλλη, η κοινωνική δημιαγωγία και η παροχολογία δεν μπορούν να κρατήσουν για πολύ καιρό τον λαό κλεισμένο στο σπίτι του.

Πισω από το «Θαύμα» η εξαθλιώση

Ποιος θα περίμενε να ξεσπάσουν βίαιες διαδηλώσεις που θυμίζουν εξέγερση σε μία χώρα με... αριστερή πρόεδρο; Και μάλιστα όχι μόνο... αριστερή αλλά και πρώην αντάρτισσα! Οποιος όμως παρακολουθούσε την κατάσταση στη χώρα (έστω και αποσπασματικά) δεν εξεπλάγη. Γιατί το βραζιλιάνικο οικονομικό «θαύμα», με τη χώρα να κατορθώνει να βρίσκεται στην έκτη με έβδομη θέση στη παγκόσμια από την άποψη του παραγόμενου ΑΕΠ (Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν), στηρίζεται στην άγρια εκμετάλλευση της μισθωτής εργασίας εκατομμυρίων εργαζομένων που δουλεύουν κυριολεκτικά για «τρεις κι εξήντα».

Με το βασικό μισθό να βρίσκεται στα επίπεδα των 230 ευρώ (675 ρεάλ), μετά μάλιστα από την αύξηση που δόθηκε στο τέλος του περασμένου χρόνου, δεν αποτελεί πρόκληση το γεγονός ότι τα στελέχη στη χώρα είναι από τα πιο καλοπληρωμένα στον κόσμο; Σύμφωνα με παλαιότερη έκθεση, που δημοσιεύτηκε το 2011 από το Σύνδεσμο Συμβούλων Ανεύρεσης Στελεχών, τα στελέχη των επιχειρήσεων στη Βραζιλία και ειδικότερα στο Σάο Πάολο έβγαζαν κατά μέσο όρο ένα εκατομμύριο ρεάλ το χρόνο (ποσό που τότε ισοδυναμούσε με 600 χιλιάδες δολάρια, ενώ σήμερα με 460 χιλιάδες, λόγω του πληθωρισμού). Οπως αναφέρει η έκθεση, τα χρήματα αυτά είναι περισσότερα από αυτά που κερδίζουν ισοδύναμα στελέχη στο Λονδίνο και τη Νέα Υόρκη. Ανεξάρτητα αν αυτό είναι αλήθεια ή όχι (πρόγια δύσκολο να το εξακριβώσουμε), το βέβαιο είναι ότι τα στελέχη των επιχειρήσεων τα κονοράνε χοντρά, την ιδια στιγμή που εκατομμύρια βραζιλιάνοι εργάζομενοι ίσα που επιβιώνουν με μισθούς πείνας.

Οι επίσημες στατιστικές, όμως, κάνουν το... θαύμα τους, βγάζοντας τον περσινό Σε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

■ Τουρκία

Συνεχίζονται οι διαδηλώσεις και η άγρια καταστολή

Συνεχίζονται οι διαδηλώσεις σε Ισταμπούλ και Αγκυρα, στο... δημοκρατική είναι. Οπως το περασμένο Σάββατο, σταν έστειλε τις δυνάμεις καταστολής να χτυπήσουν τις διαδηλώσεις που έγιναν στη μνήμη των θυμάτων. Οπως την Τρίτη, σταν δικαστήριο της Αγκυρας αθώωσε το μπάτσο που σκότωσε 26χρονο διαδηλωτή, με το αιτιολογικό στι βρισκόταν σε... αυτόμανα!

Πάτημα βρήκε η Μέρκελ για να αναβάλει τις διαπραγματεύσεις με την Τουρκία σχετικά με την είσοδο της στην ΕΕ, επικαλούμενη προσχηματικά την άγρια κρατική καταστολή των διαδηλώσεων. Δεν την έπιασε, βέβαια, ο πόνος για τους χιλιάδες διαδηλωτές που μακελεύτηκαν. Τζάμπα δημοκρατικό σύνο ήθελε να κάνει, ενόψει των γερμανικών εκλογών του φθινόπωρου, παίζοντας και με τα συντηρητικά ανακλαστικά των γερμανών ψηφοφόρων, που δε θέλουν να δουν νέο μεταναστευτικό ρεύμα από την Τουρκία, που θα έπρεπε να θεωρείται βέβαιο αν η τελευταία έμπαινε στην ΕΕ.

Το αιγυπτιακό κράτος σφραγίζει τα τούνελ προς τη Γάζα

Η κυβέρνηση της Μουσουλμανικής Αδελφότητας στην Αίγυπτο έχει προχωρήσει στο σφράγισμα της πλειοψηφίας των τούνελ που συνδέουν τη Γάζα με την Αίγυπτο και τα οποία χρησιμοποιούνται για την εισαγωγή ειδών πρώτης ανάγκης, καυτήμων και μετακίνηση ανθρώπων στην αποκλεισμένη από τους σιωνιστές Γάζα. Η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στη Γάζα από αυτή την κίνηση είναι πολύ δύσκολη, ενώ οι τιμές πολλών ειδών πλατιάς κατανάλωσης έχουν εκτοξευθεί στα ύψη λόγω των ελλείψεων. Η τιμή του τσιμέντου από 95 δολάρια ο τόνος έχει ανεβεί στα 217, ενώ τιμή της βενζίνης έχει διπλασιαστεί.

Η επίσημη δικαιολογία της αιγυπτιακής κυβέρνησης είναι ότι αναγκάστηκ

Στρατηγική συμμαχία

Είναι δυνατόν ένα αστικό δικαστήριο να επικυρώνει τη διαιμάς απόλυτη 2.656 εργαζόμενων και συ να πανηγυρίζεις για νίκη, ζητώντας... να εφαρμοστεί η απόφαση του δικαστηρίου;

Το είδαμε και αυτό. Είδαμε τον ΣΥΡΙΖΑ και το διασωματειακό των ΜΜΕ να πανηγυρίζει για την απόφαση του ΣτΕ και να το κάνει ακόμη και τώρα, που έχει γίνει ολοκάθαρο τι ακριβώς αποφάσισε το ΣτΕ.

Γιατί συνέβη αυτό;

Η εκδοχή του λάθους πρέπει να αποκλειστεί. Η απόφαση πάντα τόσο διαιγής που δεν χρειαζόταν να επιστρατεύσουν καν τους άφθονους νομικούς που διαθέτουν.

Αν μιλούσαμε για προσπάθεια δημιουργίας ανύπαρκτων νικών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για προπαγανδιστικούς λόγους, θα ήμασταν πιο κοντά στην αλήθεια, αλλά όχι στον πυρήνα της.

Το είδαμε και στην Υπαίθρια αυτό. Πανηγύριζαν μια ανύπαρκτη νίκη. Ξέρουμε, όμως, πως οι ίδιοι είχαν βάλει το χέρι τους για να υπάρξει ήττα την οποία πανηγύριζαν απατπλά σαν νίκη. Δεν το έκαναν επειδή κουράστηκαν ή επειδή δείλιασαν. Αυτό μπορεί να αφορούσε μερικά φυσικά πρόσωπα που αποδέχτηκαν τη λογική της ανύπαρκτης νίκης. Το έκαναν γιατί αποτελούν αναπόσταστο πόλο του πολυπλόκαμου αστικού συστήματος εξουσίας και δεν ήθελαν η τότε κυβέρνηση να βγει κατά κράτος πιττημένη σε μια ταξική μάχη.

Το ίδιο συνέβη και στην EPT. Εγκλώβισαν εργαζόμενους και αλληλέγγυους στη γραμμή «το μείζον είναι να ξαναεκπέμψει η EPT» και πανηγύρισαν για την απόφαση του ΣΤΕ, που και στη διακριτική ευχέρεια της κυβέρνησης άφοσε την επαναλειτουργία της κρατικής ραδιοτηλεόρασης και το σύνολο των εργαζόμενων θεώρησε απολυμένο.

Η δυναμική που δημιουργήθηκε τις πρώτες μέρες μέσα και γύρω από την EPT δεν αντοποιείται μόνο τη συγκυβέρνηση, η οποία πέρασε τη μεγαλύτερη κρίση της, την οποία είδε κι έπαθε να ελέγχει (όχι χωρίς απώλειες). Αντοποιείται και τη «μοβ» αντιπολίτευση, η οποία από τη μια κερδοσκοπούσε με την κρίση της κυβέρνησης και από την άλλη φρόντιζε να ελέγχει το μέτωπο της αντίστασης. Να το πνίξει μέσα στα βαλτόνερα της αστικής νομιμότητας, παρουσιάζοντας σαν φιλικές τις εχθρικές της αποφάσεις, σπέρνοντας φόβο, απογοήτευση, πττοπάθεια, ώστε ν' ακούγεται τώρα ως «ρεαλιστικό» το σύνθημα «ας τα βρούμε με τον Καψή και μετά το τρίμυνο βλέπουμε».

Σε συνθήκες κρίσης διακρίνεται καθαρά η στρατηγική συμμαχία που ενώνει τους διάφορους πόλους του αστικού πολιτικού συστήματος, συμπολιτευόμενους και αντιπολιτευόμενους. Εξίσου καθαρά διακρίνεται η αδυναμία της εργατικής τάξης να ορθώσει απέναντι τους τη δική της πολιτική στρατηγική και τακτική.

Αυτά ήταν υπουργικά συμβούλια, όχι τα ξενέρωτα τα σημερινά...

■ Στραγάλια, όχι άνθρωποι

«Άραγε αγνοούν ότι η δέσμευση για 4.000 απομακρύνσεις υπαλλήλων μέσα στο 2013 δεν αφορά το υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης αλλά την κυβέρνηση συνολικά ή ότι την κεντρική ευδύνη για το εγχείρημα αυτό έχει αναλάβει ο υπουργός Επικρατείας;» (...) Η δέσμευση για 15.000 απομακρύνσεις είναι ξεχωριστό πρόγραμμα από τη δέσμευση για 25.000 μετακινήσεις μέσω της κινητικότητας».

Ο άνδρωπος που μιλά μ' αυτόν τον κυνικό τρόπο για χιλιάδες απολύτεις εργαζόμενων, ο άνδρωπος που γράφει σαν να μετράει στραγάλια κι όχι εργαζόμενους που πεπιούνται στην ανεργία είναι ο εκπρόσωπος Τύπου της ΔΗΜΑΡ Α. Παπαδόπουλος. Πριν ακόμη η ΔΗΜΑΡ την κάνει από τη συγκυβέρνηση, στον Α. Παπαδόπουλο ανατέθηκε το καθήκον να υπερασπιστεί (με άρδο στα «Νέα», 17.6.2013) τη νομιμότητα και την αναγκαιότητα χιλιάδων απολύτεων, αλλά και τη μη ευδύνη του ΔΗΜΑΡίτη Μανιτάκη. Μόνο αυτό τους ένοιαζε. Ν' αποδείξουν ότι δε φταίει ο Μανιτάκης που δεν προχωρούν οι χιλιάδες απολύτεις, αλλά άλλοι υπουρογοί.

■ Καυγάς με νόημα

Αγρια μπινελίκια από τον Βενιζέλο στον Στουρνάρα, κατά τη σύσκεψη του τρίο ξεφτίλα τη Δευτέρα 17 Ιούνη. Το γεγονός επιβεβαίωσε και ο Στουρνάρας, οπότε δεν αμφισβητείται. «Αυτή τη φορά δεν άντεξα και του απάντησα», δήλωσε στα «Νέα» (18.6.2013). Γιατί όμως τέτοιο μένος κατά του Στουρνάρα από τον Μπένι; Απλούστατα, γιατί τον δεωρεί εξωμότη, ο οποίος μαζεύει «εκσυγχρονιστές» για λογαριασμό του Σαμαρά, χτυπώντας έτσι το ΠΑΣΟΚ. Δεν είναι ότι δεν ταιριάζουν τα χνώτα τους ή ότι δεν έχουν καλή χημεία, όπως γράφουν διάφοροι αναλυτές της δεκάρας. Είναι ότι προέρχονται από το ίδιο κόμμα και πλέον ο Στουρνάρας δουλεύει για τον Σαμαρά. Αν δούλευε απλά σαν υπουργός, ο Μπένι δε θα είχε πρόβλημα. Ομως, σαν κολλητός του Φλωρίδη και άλλων εκσυγχρονιστών, ο Στουρνάρας κάνει παιχνίδι για το «ευαισπειών» κάτιων του Σαμαρά. Λιγότερο

ρωπαικό κομμά» του Σαμαρά. Αυτό εξοργίζει τον Βενιζέλο και γι' αυτό του την πέφτει συνέχεια. Πλέον, αποτελώντας απαραίτητο αγκωνάρι για την επιβίωση της πρωθυπουργίας Σαμαρά, ο Μπίενι δα περιμένει με το ντουφέκι στη γωνία, για ν' απαιτήσει τον αποκεφαλισμό του Στουρνάρα, στο πρώτο

■ Σαν να μην τρέχει τίποτα

«Σήμερα είχαμε την ευκαιρία να συναντήσουμε τον πρόεδρο και την γηγεσία του κυβερνώντος

ανταγωνισμός

Ολόκληρο το στελεχιακό δυναμικό του ΣΥΡΙΖΑ πανηγύριζε για την προσωρινή διαταγή του προέδρου του ΣτΕ Κ. Μενουδάκου, παραβλέποντας το γεγονός ότι αυτή επικύρωνε την απόλυτη όλων των εργαζόμενων της ΕΡΤ. Έκδόθηκε και σχετική ανακοίνωση από το Γραφείο Τύπου του Κόμματος. Μόνο ένας δεν πανηγύρισε, αλλά αντίθετα εμφανίστηκε σε ραδιοφωνικούς σταθμούς για να υποστήριξε ότι «η απόφαση, παρά τα όσα υποστήριξαν οι νομικοί σύμβουλοι των ενδιαφερομένων και πολιτικοί αρχηγοί, δέχεται το σχέδιο συντάξεως». Άλλοι πάντα μόνον

κόμματος της Βραζιλίας και κυρίως να μας δώσουν την εμπειρία τους για το πώς κατάφεραν πριν δέκα χρόνια να παραλάβουν μια χώρα στα πρόδυμα μιας μεγάλης κοινωνικής κρίσης, που είχε οδηγηθεί από την εφαρμογή ακραίων νεοφιλελεύθερων πολιτικών, και να την οδηγήσουν σε μια συντεταγμένη κοινωνικά δίκαιη έξοδο από την κρίση με αναδιανομή του πλούτου, αντιμετώπιση της ακραίας φτώχειας και μια προσπάθεια παραγωγικής ανασυγκρότησης με επιμονή σε αναπτυξιακές πολιτικές (...) Το μήνυμα της Βραζιλίας στον ελληνικό λαό, το μήνυμα μιας χώρας που απελευθερώθηκε από το ΔΝΤ και στάθηκε στα πόδια της και σήμερα είναι μια από τις ισχυρότερες οικονομίες του πλανήτη είναι ένα: Η έξοδος από την κρίση δεν μπορεί να γίνει με μνημόνια λιτότητας παρά μονάχα με πολιτικές κοινωνικής συνοχής, ανάπτυξης και αναδιανομής».

Σαμάρα (...) Απορώ πώς κάποιοι πανηγύριζαν». Ήταν ο Αλέξης Μητρόπουλος αυτός που βγήκε κόντρα στην επίσημη γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ; Ο λόγος; Η ΠΟΣΠΕΡΤ εκπροσωπείται νομικά από εργατολογικό γραφείο που βρίσκεται σε επαγγελματικό ανταγωνισμό με το γραφείο του Μητρόπουλου. Γι' αυτό και ο τελευταίος αποφάσισε να πάει κόντρα στη γραμμή. Το επαγγελματικό του συμφέρον είναι πάνω από το συμφέρον του κόμματος. Και βέβαια, κανένας ΣΥΡΙΖΑϊος δεν τόλμησε να του πάει κόντρα, γιατί όλοι ήξεραν πως αυτός λέει την αλήθεια.

Λεπτομέρειες, δα πείτε, όμως κάπι τέτοιες «λεπτομέρειες» δείχνουν καθαρά τη φύση αυτού του κόμματος και των στελεχών του και μας προσφέρουν δείγματα γραφής για το πραγματικό περινόμιο της πολιτικής

Αυτά δήλωνε ο Τσίπρας όταν επισκέφτηκε τη Βραζιλία, πριν από έξι μήνες. Φαίνεται πως οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, η φτωχολογία της Βραζιλίας... δεν κατάλαβαν σε πόσο σπουδαίο καθεστώς ζουν και αντέδρασαν με τον τρόπο που δύο γνωρίζουμε, όταν το ποτήρι ξεχείλησε. Σαν να μην τρέχει τίποτα, το Τμήμα Εξωτερικής Πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ, μια βδομάδα μετά την έναρξη των διαδηλώσεων και των συγκρούσεων (δηλαδή, όταν δεν μπορούσε πια να σιωπά), εξέδωσε ανακοίνωση για να εκφράσει... αλληλεγγύη «με τους νέους και τις νέες, τους φοιτητές, τους ανέργους και τους εργαζόμενους της Βραζιλίας, που ειρηνικά και μαζικά διαδηλώνουν εναντίον της ακρίβειας και της κοινωνικής αδικίας!» Η κυβέρνηση-πρότυπο της Βραζιλίας προφανώς δεν έχει καμιά ευδόνη για την κοινωνική αδικία. Φαίνεται και από τον τρόπο που ο ΣΥΡΙΖΑ αντιμετωπίζει τις συγκρούσεις: «Δυστυχώς, καταστατικές δυνάμεις αντιμετωπίζουν τους διαδηλωτές με υπέρμετρη βία, που ήδη μετρά έναν 18χρονο νεκρό και εκατοντάδες τραυματίες!» Η αστυνομία φταίει, η οποία προφανώς δρα... κόντρα στην κυβέρνηση της χώρας.

του.

■ Αδιάβαστη

Η αυτοριθμαλλόμενη ως σπουδαία νομικός Ζωή Κωνσταντινούπολου σχολίασε στα «Νέα» (19.6.2013) την προσωρινή διαταγή του προέδρου του ΣτΕ: «Ο κ. Μενουδάκος γνωρίζει πολύ καλά ότι η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου είναι αντισυνταγματική. Το ότι δεν διέλαβε σχετική κρίση στη διάταξη του σε καμία περίπτωση δεν νομιμοποιεί την εκτροπή της κυβέρνησης».

Από την πόλη έρχομαι και στην κορφή καν έλα. Μπορεί το ΣτΕ να κρίνει τη συνταγματικότητα μιας Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, πριν αυτή τεθεί στην κρίση της Βουλής; Οχι, δεν μπορεί. Η ΠΝΠ αποτελεί έκτακτο νομοθετικό μέτρο της κυβέρνησης, το οποίο τίθεται υπό την κρίση της Βουλής σε ορισμένο χρονικό διάστημα. Μόνο όταν αποφανθεί δετικά η Βουλή, μπορεί το ΣτΕ (όπως και κάθε άλλο δικαστήριο) να κρίνει τη συνταγματικότητα της νομοθετικής ρύθμισης. Εγίνε από την ΠΟΣΠΕΡΤ προσφυγή στο ΣτΕ κατά της ΠΝΠ; Οχι, δεν έγινε. Η ΠΟΣΠΕΡΤ προσέφυγε κατά της Κοινής Υπουργικής Απόφασης για το κλείσιμο της ΕΡΤ, η οποία στηρίζεται στην ΠΝΠ. Ο Μενουδάκος δεν κλήθηκε να κρίνει την ΠΝΠ, αλλά την ΚΥΑ. Και το έκανε, δεωρώντας ότι η ΠΝΠ βρίσκεται σε ισχύ.

Δεν τα γνωρίζει αυτά τα στοιχειώδη η Ζωή Κωνσταντινούπολου; Εκ του αποτελέσματος φάνηκε ότι πιάστηκε εντελώς αδιάβαστη, αν και γενικά δείχνει επιμελής.

■ Λόγια μπαλκονάτα

«Πρώτα δια πληρώνονται συντάξεις, μισθοί και φάρμακα στους ανδρώπους και μετά τόκοι και πανωτόκια στους τοκογλύφους», κραύγασε ο Τσίρας από την εξέδρα της πλατείας Συντάγματος. Ζήτω του αρχηγού, ζήτω του αυριανού πρωθυπουργού, αλλά να μας απαντήσει και σε μια απορία. Οι τοκογλύφοι δεν είναι πλέον τραπεζίτες και μοχδηρά funds. Είναι κατά κύριο λόγο οι χώρες-μέλη της Ευρωζώνης. Πιστεύει ο ΣΥΡΙΖΑ ότι δια σαματήσει να τους πληρώνει και η Ελλάδα δια συνεχίσει να είναι μέλος της Ευρωζώνης και της ΕΕ; Μήπως μας δουλεύουν ψιλό γαζί, έχοντας αποθραυσμένη εντελώς;

■ Ζητείται τακτ

Τα πήρε στο κρανίο ο πρόεδρος του ΣτΕ Κ. Μενουδάκος, όταν διάβασε ρεπορτάζ του ΑΠΕ, σύμφωνα με το οποίο ο ίδιος έδωσε «διευκρινίσεις» για το περιεχόμενο της προσωρινής διαταγής του για την ΕΡΤ. Ανδρωπος του συστήματος είναι, όχι όμως και να τον κάνουν ρόμπα μ' αυτόν τον τρόπο. Είχε εκδώσει μια προσωρινή διαταγή που βάλευε έναν συμβιβασμό ανάμεσα στους κυβερνητικούς εταίρους. Είχε κάνει το ίδιο βράδυ κιόλας το πρωτοφανές, να καλέσει ο ίδιος τους δικαστικούς συντάκτες και να τους κάνει «μπρίφιγκ» για το περιεχόμενο της προσωρινής διαταγής του [η ΕΡΤ κλείνει – όλοι οι εργαζόμενοι είναι απολυμένοι]. Τι άλλο να έκανε; Τα υπόλοιπα ήταν δουλειά του τρίο ξεφτίλα. Δεν γίνεται, λοιπόν, να βγαίνει το κρατικό δημοσιογραφικό πρακτορείο και να τον ξεφτίλιζει, γράφοντας ότι έστειλε γραπτές διευκρίνισεις στον Στουρνάρα. Αναγκάστηκε, λοιπόν, να κάνει δήλωση διάψευσης.

Την υπευθυνότητά του έναντι του συστήματος ο Μενουδάκος την έδειξε ακόμη περισσότερο στη συνέχεια, όταν προήρευσε ο ίδιος της Επιτροπής Αναστολών του ΣτΕ, για να εκδώσει μια ακόμη κατά παραγγελίαν απόφαση, επικυρώνοντας με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο τις 2.656 απολύσεις στην ΕΡΤ, χωρίς μάλιστα να έχει καμία αρμοδιότητα από το νόμο γι' αυτό το δέμα (έναι ιδιωτικό δικαίου και την αρμοδιότητα έχουν τα πολιτικά δικαστήρια).

■ Οπορτουνιστικές γελοιότητες

«Είναι καπιταλιστική η οικονομία της Κίνας. Δεν μας μπερδεύει το γεγονός ότι ένα κομμουνιστικό κόμμα είναι στην εξουσία. Εχουμε διμερείς σχέσεις με το Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας και συζητάμε τις διαφορετικές απόψεις. Δεν κρύβουμε τις εκτιμήσεις μας. Εχουμε αντησχήσει εδώ και πάρα πολλά χρόνια για την πορεία αυτή. Δεν συμμεριζόμαστε την άποψη του ΚΚ Κίνας που λέει ότι με αυτόν τον τρόπο θα οδηγήσουν σε ανάπτυξη που δα τους φέρει στην οικοδόμηση των βάσεων του σοσιαλισμού».

Το μεγαλύτερο πρόβλημα για τον Περισσό είναι ότι ο γραμματέας του λέει τα παραπάνω στα σοβαρά, νομίζοντας ότι μπορεί να πείσει [συνέντευξη Δ. Κουτσούμπα, «Το Βήμα», 23.6.13]. Εμείς, πάντως, δια τον ευχαριστήσουμε γιατί λέει τα πράγματα με τ' ονόμα τους. Το αστικό-ιμπεριαλιστικό κόμμα που διοικεί τον κινέζικο μονοπωλιακό καπιταλισμό είναι κομμουνιστικό κόμμα, το οποίο κάνει λάδος! Η δε ηγεσία του Περισσού έχει σχέσεις μ' αυτό το κόμμα, προσπαθώντας να πείσει την ηγεσία του ότι κάνει λάδος! Αλήθεια, πόσα χρόνια θα κρατήσει αυτό το... παράδοξο; Να έχουμε, δηλαδή, έναν επιδημητικό καπιταλισμό που διευδύνεται από ένα... κομμουνιστικό κόμμα;

Ανασχηματισμός Μπουμπούκου και Φώφης

Ποια προγραμματική συμφωνία και μπτούδρες; Το θέμα ήταν να μοιράσουν την κυβερνητική εξουσία. Να πάρει το ΠΑΣΟΚ το «μπτόλικο» μερίδιο που ήταν υποχρεωμένος να του παραχωρήσει ο Σαμαράς, μετό το στρατόπατο που έπαθε με τους βαναπαρτιστικούς χειρισμούς του. Βενιζέλος και Σαμαράς σε απανωτές μυστικές συναντήσεις τους μοίρασαν τα κυβερνητικά οφίσια και οι συνεργάτες τους θα καθήσουν να φτιάξουν και μια «επικαιροποιημένη προγραμματική συμφωνία», για να τη βάλουν σαν φρετζέ μπροστά στο νέο, δικομματικό κυβερνητικό σχήμα. Άλλωστε, το πρόγραμμα είναι καθορισμένο από τα Μνημόνια και η επικαιροποίησή του γίνεται σε τακτά χρονικά διαστήματα από την τρόικα και αποτυπώνεται στις επικαιροποιήσεις του Μνημονίου.

Η «προγραμματική συμφωνία» την οποία θα φτιάξουν, πάντως, δε θα στερείται παραπολιτικού ενδιαφέροντος, αφού ο Βενιζέλος θα προσπαθήσει να πάρει και την ιδεολογική ρεβάνση από τον Σαμαρά. Θα επιδιώξει, δηλαδή, να φύγουν οι αδιάφορες αναφορές στα «Ζάππεια», που υπήρχαν στην προηγούμενη «προγραμματική συμφωνία» των τριών κυβερνητικών κομμάτων, η οποία ήταν ένα προπαγανδιστικό κείμενο που περιείχε αρκετά από τα φέματα που Σαμαράς και Κουβέλης έλεγαν από τα κυβερνητικά μπαλκόνια (εν γνώσει τους ότι τίποτα απ' αυτά δεν πρόκειται να υλοποιηθεί). Ο Βενιζέλος θα επιδιώξει η νέα «προγραμματική συμφωνία» να είναι... σκέτο Μνημόνιο, για να δικαιωθεί η προηγούμενη κυβερνητική θητεία του ΠΑΣΟΚ και να εκπέμπεται υπανικτικά η άποψη ότι ο Σαμαράς ως αντιπολίτευση ήταν ανεύθυνος. Αυτό, βέβαια, είναι τόσο διαφανές ως στόχος που αποκλείεται να το φάει αφάσητο ο Σαμαράς. Θα προσπαθήσει, λοιπόν, να προσθέσει διάφορα «օραματικά» στοιχεία και μπτόλικο «success story» (για να παράγονται οι συνειρμοί που θα βολεύουν τον ίδιο).

Με λυμένο το βασικό πολιτικό ζήτημα (δικομματική κυβέρνηση), ο ανασχηματισμός ήταν μια δουλειά ρουτίνας και για τον Σαμαρά και για τον Βενιζέλο. Πρώτα καθόρισαν τον αριθμό των υπουργείων που θα έπαιρνε το ΠΑΣΟΚ. Δεν νομίζουμε ότι υπήρχε περίπτωση σε υπόσημο πρόσωπο να δώσει στο ΠΑΣΟΚ το υπουργείο Εσωτερικών, δηλαδή, το πρόσωπο που θα ματαίωνε της περισσότερες απολύσεις.

Κυνικός ο Σαμαράς («Βήμα», 23.6.13), επιβεβιώνει πλήρως την ανάλυση της «Κ», που δημοσιεύτηκε στη διαδικτυακή μας έκδοση δυο μέρες πριν (βλέπε στη σελίδα 8 αυτού του φύλλου). Περιγράφει με το δικό του τρόπο το δικαστικό πραξικόπεμπτο που υποστηρίζει με την απόφασή του την οποία θα ματαίωνονταν τις περισσότερες απολύσεις.

Ο Σαμαράς περιγράφει μια εταιρία ιδιωτικού δικαίου, με εργαζόμενους που υπάρχουν στο ιδιωτικό δικαίο, την οποία πραξικοπηματικά υπήρχαν στην κρίτηρια. Ο Βενιζέλος, για παραδειγματικά, αναγκάστηκε ν' αφήσει εκτός τον κολλητό του Πάρι Κουκουλόπουλο, ο οποίος ήθελε στην πρωτηνομοσία την οικοδόμηση των Μιχελάκη στο Εσωτερικό. Δεν νομίζουμε ότι πρόβλημα να παραδεχτεί ότι με δικαστικές προσφυγές θα ματαίωνονταν οι περισσότερες απολύσεις, γιατί δε θα ήταν δικαιολογημένες.

Δε νομίζουμε όλοι αυτοί (συνδικαλιστές και δικηγόροι) που νομιμοποίησαν το παντελώνα αναφορόδιο ΣτΕ, ότι πρέπει να δώσουν κάποιες εξηγήσεις; Ανήγαγαν σε ύψιστη μορφή αγώνα το δικαστικό και προσέφυγαν εκεί που δεν έπρεπε να προσφύγουν.

πουργείο).

Στο Εσωτερικόν, καρατομήθηκε ο καραμανλικός Στυλιανίδης και τοποθετήθηκε ο έμπιστος του Σαμαρά Μιχελάκης, ο οποίος προέρχεται από την παλιά καραμανλική ομάδα, ενώ για να χρωσθεί το χάπι πήρε ένα υφισπουργείο και ο έμπιστος του Καραμανλή Γ. Ανδριανός. Στο Δικαιοσύνης τοποθετήθηκε ένας ακόμη έμπιστος του Σαμαρά, ο ακροδεξιός τέως δικαστής Χ. Αθανασίου. Ο Αβραμόπουλος «τσίνισε», ζήτησε να γίνει και αυτός αντιπρόεδρος, ο Βενιζέλος έθεσε βέτο, ο Σαμαράς δεν μπορούσε να κάνει τίποτα άλλο, οπότε δόθηκε εντολή στους μπογιαζήδες ν' αρχίσουν να βάφουν το υπουργικό γραφείο στο Πεντάγω

■ 2.656 παράνομα αποθηκέμενοι εργαζόμενοι (και με πραξικοπηματική απόφαση του ΣΤΕ)

Αυτή είναι η μεγάλη ανατροπή

«Επειδή, όπως προκύπτει από το προσόμιο της προσβαλλομένης, η κατάργηση της EPT AE και οι λοιπές συναφείς ρυθμίσεις έχουν ως δικαιολογητικό λόγο "το γεγονός ότι η EPT AE επιβαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό και επιβάλλεται ο εξορθολογισμός της παροχής, της λειτουργίας και του κόστους οργάνωσης" (...). Υπό τα δεδομένα αυτά η προσβαλλομένη εκδίδεται κατ' επίκληση των προϋποθέσεων του άρθρου 14B παρ. 1 του ν. 3429/2005 και για τους συγκεκριμένους λόγους δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι, κατά τον βάσιμο σχετικό λόγο του Δημοσίου, καλύουν τη χορήγηση αναστολής, ανεξαρτήτως της ηθικής και οικονομικής βλάβης λόγω της καταγγελίας των συμβάσεων εργασίας και έργου του προσωπικού της EPT AE και των θυγατρικών της. Επομένως οι περί του αντιθέτου λόγοι είναι απορριπτέοι».

Μ' αυτό το σκεπτικό, η Επιτροπή Αναστολών του ΣΤΕ, υπό την προεδρία του ίδιου του προέδρου του ΣΤΕ Κ. Μενουδάκου, με την υπ' αριθμ. 236/2013 απόφασή της, που θα μείνει στην ιστορία ως ένα ακόμη δικαιοστικό πραξικόπημα, επικύρωσε την απόλυτη των 2.656 εργαζόμενων της EPT, χωρίς να έχει αρμοδιότητα να κάνει κάτι τέτοιο. Μεταφράζοντας από τη στριφή δικαιοστική γλώσσα, εκείνο που λέει η απόφαση του ΣΤΕ είναι πως το κράτος, επικαλούμενο λόγους «δημοσίου συμφέροντος», μπορεί να απολύει όλο το προσωπικό μιας δημόσιας επιχείρησης ή φορέα, για το οποίο προσωπικό δεν ισχεί καμιά νομική προστασία. Ούτε καν η προστασία του νόμου για τις ομαδικές απολύσεις! Ούτε καν η προστασία από δόλιες πρακτικές της εταιρίας. Μπορεί οι εργαζόμενοι να υφίστανται ηθική και οικονομική βλάβη, όμως αυτή δεν μετράει μπροστά στο «δημόσιο συμφέροντος» που επικαλείται η κυβέρνηση, λέει το ΣΤΕ.

Αυτή η απόφαση θα μείνει στην ιστορία ως μια πραξικοπηματική απόφαση χυντικού τύπου, έξω και πέρα από το ισχύον Δίκαιο. Μια απόφαση που εκδόθηκε προκειμένου να δώσει δικαιοτικό κύρος στην πραξικοπηματική απόφαση της συγκυβέρνησης να κλείσει την EPT και να απολύσει όλους τους εργαζόμενους. Είναι μια πολιτική απόφαση, που πάρθηκε κατά παραγγελία της κυβέρνησης, προκειμένου να στηρίξει τη συμφωνία στην οποία είχαν καταλήξει (χωρίς τον Κουβέλη, που την τελευταία στιγμή υπαναχώρησε) και ζητήθηκε από το ΣΤΕ ν' αναλάβει αυτό το έργο. Ζητήθηκε από το ΣΤΕ να πάρει θέση και για το ζήτημα της τερατώδους καθολικής απόλυτης του προσωπικού μιας Ανώνυμης Εταιρίας, κι ας μην έχει καμία αρμοδιότητα για τέτοια θέματα. Επρέπει να δοθεί θεσμικό-δικαιοστικό κύρος στην κυβερνητική απόφαση για απόλυτη όλων των εργαζόμενων. Ο Κ. Μενουδάκος και οι συνάδελφοί του της Επιτροπής Αναστολών για μια φορά ακόμη έδειξαν τη νομιμοφρούνη τους έναντι των συμφερόντων του συστήματος, γράφοντας στα πλαισία των υποδημάτων τους αυτό που κατά τα άλλα ονομάζουν με καμάρι «νομικό πολιτισμό» και «κράτος δίκαιου».

Η επαναπρόσδιλψη μέρους των εργαζόμενων, με συμβάσεις ορισμένου χρόνου (τριμήνες) και άγνωστο με τι αφοιβές, ήταν ένα παρεπόμενο ζήτημα, στο οποίο το ΣΤΕ επίσης αναμίχθηκε, μιλώντας για «πρόσληψη του αναγκαιούντος προσωπικού» προκειμένου να επανεκπέμψουν τα κρατικά ραδιοκάναλα.

Είναι ανάξιο λόγου να δώσουμε βάρος στα όσα λένε ο Βενιζέλος με τον Σαμαρά, για τους «έως και 2.000» εργαζόμενους που θα προσληφθούν στο μεταβατικό φορέα. Οσοι προσληφθούν θα είναι προσωρινοί, με τρί-

μηνες συμβάσεις και σίγουρα όχι με τους μισθούς και τα δικαιώματα που είχαν. Κάποιοι (κάθε άλλο παρά λίγοι) θα απολυθούν άμεσα, ενώ μετά το τρίμηνο δεν θα μείνουν ούτε οι μισοί τριμηνίτες στη NEPIT AE (ή όπως αλλιώς ονομαστεί ο νέος φορέας). Και με μισθούς Κίνας, φυσικά.

Αποφασίζομεν και διατάσσομεν

Η απόφαση αυτή είναι πραξικοπηματική, διότι το ΣΤΕ δεν έχει καμιά αρμοδιότητα ν' αποφασίσει για το αν είναι νόμιμες ή όχι οι απολύσεις εργαζόμενων σε επιχείρησης που αποτελούν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Και η EPT AE είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Δεν είναι τυχαίο, ότι στην προσωρινή διαταγή που εξέδωσε τη Δευτέρα 16 Ιούνη ο πρόεδρος του ΣΤΕ Κ. Μενουδάκος δεν έκανε καμιά αναφορά στην απόλυτη όλων των εργαζόμενων της EPT. Το άφρος «φλου» και μετά, όταν πληροφορήθηκε ότι γίνονταν ερμηνείες περί συνέχισης των συμβάσεων όλων, κάλεσε τους δικαιοτικούς συντάκτες σε «μπριφίνγκ», για να τους πει ότι οι απολύσεις θεωρούνται νόμιμες σύμφωνα με την προσωρινή διαταγή του. Ρητή αναφορά, όμως, δεν έκανε. Προσπάθησε να μην εμπλακεί ευθέως σ' αυτό το ζήτημα, να μην χρεωθεί μια πραξικοπηματική απόφαση, γιατί ήξερε πολύ καλά, ότι η EPT AE είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, για το προσωπικό της οποίας **το ΣΤΕ δεν έχει καμιά αρμοδιότητα** (έχει αρμοδιότητα μόνο για νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου).

Ομως, το παζάρι στο επιπελείο της συγκυβέρνησης είχε προχωρήσει, ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο είχαν ανάγκη θεσμικής στήριξης της συμφωνίας στην οποία είχαν καταλήξει (χωρίς τον Κουβέλη, που την τελευταία στιγμή υπαναχώρησε) και ζητήθηκε από το ΣΤΕ να επιληφθεί της αιτήσεως.

Σε απλά ελληνικά, το ΣΤΕ έκρινε ότι είναι αρμόδιο να αποφανθεί και για τη νομιμότητα της απόλυτης όλου του προσωπικού της EPT, 2.656 εργαζόμενων, λόγω... αμφιβολίων! Ενώ παραδέχεται ότι πρόκειται για υπόθεση που αφορά το ιδιωτικό δίκαιο (για το οποίο είναι αναρμόδιο), κατασκευάζει ένα γελοίο και προκλητικό συνάμα νομικότικο τέχνασμα (με αμφιβολίες, μάλιστα!), μόνο και μόνο για να εκδώσει απόφαση όπως την ήθελε η συγκυβέρνηση. Είναι από εκείνες τις περιπτώσεις που οι αμφιβολίες δεν ερμηνεύονται υπέρ του αδύναμου μέρους (των απολυμένων εργαζόμενων), αλλά υπέρ του δυνατού (της κυβέρνησης). Το ΣΤΕ συνεχίζει επάξια την παράδοση του «Δικαίου του μονάρχη», όπως χαρακτηρίζοταν παλιά το Δημόσιο Δίκαιο. Η χούντα θα ζήλευε τη φινέτσα με την οποία οι δικαιοτές του ΣΤΕ εφαρμόζουν το «αποφασίζομεν και διατάσσομεν», αδιαφορώντας για το νόμο, όταν πρόκειται να στραγγαλίσουν εργατικά και κοινωνικά δικαιώματα.

Δεν είναι η πρώτη φορά που το κάνει αυτό το ΣΤΕ, ιδιαίτερα στα «μνημονιακά» χρόνια. Παλαιότερα, αν ένας

Ετοι, μολονότι δεν έχει καμιά αρμοδιότητα, το ΣΤΕ επιλέφθηκε και του ζη-

ιδιωτής προσέφευγε στο ΣΤΕ ενάντια σε μια εταιρία ιδιωτικού δικαίου που ανήκε στο δημόσιο, το ΣΤΕ απέρριπτε την προσφυγή με το επιχείρημα ότι είναι αναρμόδιο (αρμόδια είναι τα πολιτικά δικαιοτήρια, έλεγε). Οταν, όμως, ιδιώτες προσφεύγουν ενάντια σε απο-

φάσεις εφαρμογής των Μνημονίων, μολονότι αφορούν εταιρίες ιδιωτικού δικαίου, το ΣΤΕ (πάντα λόγω... αμφιβολίων) κηρύσσει τον εαυτό του αρμόδιο και απορρίπτει τις προσφυγές, κλείνοντας το ζήτημα. Αυτό έκανε, όταν σωματεία εμπόρων και κάτοικοι του Αμφαρουσίου προσέφυγαν ενάντια στη σκανδαλώδη πώληση του IBC από την εταιρία «Ολυμπιακά Ακίνητα AE» στον Λατόπη, για να φτιάξει εμπορικό κέντρο. Μολονότι αν-

γώρισε ότι η εταιρία είναι ιδιωτικού δικαίου και μάλιστα έχει σκοπό το κέρδος, κήρυξε τον εαυτό του αρμόδιο (λόγω... αμφιβολίων), δίκαιε την υπόθεση και απέρριψε την προσφυγή, επικυρώνοντας έτσι τη σκανδαλώδη πώληση (ήταν η πρώτη δικαιοτοπίηση της «μνημονιακής» περιόδου).

Αυτή την απόφαση επικαλέστηκε και για να απορρίψει την προσφυγή της ΠΟΣΠΕΡΤ κατά της απόλυτης όλου του προσωπικού της EPT, κλείνοντας το ζήτημα σύμφωνα με το σχέδιο της κυβέρνησης και δημιουργώντας νομολογία και για άλλα δικαιοστήρια, στα οποία ενδεχομένως προσφύγουν οι εργαζόμενοι.

Είναι γνωστό τι ισχύει στο ιδιωτικό δίκαιο για τις ομαδικές απολύσεις. Ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να κάνει διοβούλευση με τους εργαζόμενους και να ξηγήσει συγκεκριμένα τους λόγους της ομαδικής απόλυτης, που πρέπει να είναι βασικοί (π.χ. δεν πάει καλά η επιχείρηση). Οχι όπως ο εργοδότης-κυβέρνηση, που μιλά γενικά και αόριστα για «δημόσιο συμφέρον» στην περίπτωση της EPT AE. Και βέβαια, οι ομαδικές απολύσεις στην περίπτωση της EPT AE δε θα μπορούσαν να ξεπεράσουν τα 30 άτομα το μήνα (5% με μάξιμου 30 εργαζόμενους προβλέπει το «μνημονιακό» καθεστώς). Θα ήθελε γύρω στα εφτά χρόνια η κυβέρνηση για ν' απολύσει όλο το προσωπικό της EPT.

Η απόφαση αυτή της Επιτροπής Αναστολών του ΣΤΕ λύνει τα χέρια της κυβέρνησης να προχωρά σε μαζικές αποφασίσεις ενάντια στους εργαζόμενους, αδιαφορώντας για το τσαλαπάτημα ακόμη και των στοιχειωδέστερων κανόνων Δικαίου του αστικού καθεστώτος. Στην εποχή της «κινεζοποίησης» δεν υπάρχει Εργατικό Δίκαιο. Υπάρχει μόνο η πολιτική σκοπιμότητα των διαχειριστών του συστήματος. Αυτοί έχουν και το πεπόνι

Παρασκηνιακά παζάρια με τον Καψή

«Αυτη συνάντηση» είχε την Τετάρτη «η εργατοπατερική ηγεσία της ΠΟΣΠΕΡΤ με τον υφυπουργό Π. Καψή. Το «άτυπο» προφανώς αναφέροταν στον Καψή, που δε θέλει να αναγνωρίσει τη συγκεκριμένη συνδικαλιστική οργάνωση, αφού τα μέλη της δεν έχουν πλέον την ιδιότητα του εργαζόμενου. Πώς αντιδρά σ' αυτό το τελευταίο η ΠΟΣΠΕΡΤ; Με νομικές κινήσεις που αμφισβητούν τη νομιμότητα των απολύσεων. Νομιμότητα που έσπευσε να «συμπληρώσει» ο διαχειριστής Γκίκας Μάναλης στέλνοντάς τους και έγγραφες απολύσεις. Νομιμότητα που μπορεί να κριθεί κάποτε σε κάποιο δικαστήριο εργατικών διαφορών.

Ακόμη και στο ζήτημα της κατάληψης της ΕΡΤ, η πλευρά της ΠΟΣΠΕΡΤ διακηρύσσει ότι δεν εγκαταλείπει το κτίριο διότι υπάρχουν σ' αυτό μηχανήματα μεγάλης αξίας, διότι υπάρχουν εργαζόμενοι χρεωμένοι με μηχανήματα και πρέ-

πει να ξεχεωθούν με πρωτόκολλο παράδοσης-παραλαβής. Και αυτό, δηλαδή, έχει υποβιβαστεί στο επίπεδο μιας νομικής διαδικασίας.

Σ' αυτές τις υποχωρήσεις έχει οδηγήσει η αποδοχή του ΣΤΕ ως ανώτατου ρυθμιστικού παράγοντα και μια τακτική συνεχούς αποκλιμάκωσης, που βολεύει και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και τον ΣΥΡΙΖΑ, που «καπέλωσε» στο μπορούσε αυτόν τον αγώνα.

Ο Καψής από τη μεριά του δηλώνει αναρμόδιος για ό,τι αφορά την ΕΡΤ και κουνάει το «τυράκι». Προσφέρει σε 2.000 εργαζόμενους μια τρίμηνη σύμβαση, για να επαναλειτουργήσει η ΕΡΤ και μετά προσλήψεις στο νέο φορέα «με αξιοκρατικά κριτήρια». Ο Σαμαράς, όμως, δεν έχει κανέναν ενδιαφέρον να δηλώσει στο «Βήμα» της περασμένης Κυριακής πως «όταν λειτουργήσει ο νέος Οργανισμός Ραδιοτηλεόρασης θα "απελευθερωθούν" γύρω στις 1.500 τέτοιες θέσεις

υπεράριθμων». Για λειτουργία με 1.200 εργαζόμενους μιλησε και ο Καψής σε τηλεοπτική του εμφάνιση. Μ' όλα λόγια, η ΝΕΡΙΤ (ή όπως αλλιώς την ονομάσουν) θα έχει περίπου το μισό προσωπικό της ΕΡΤ.

Η εργατοπατερική της ΠΟΣΠΕΡΤ δεν αποτελεί εγγύηση για τα συμφέροντα των εργαζόμενων. Κάθε άλλο. Εδώ ο εκπρόσωπος των δημοσιογράφων της ΕΡΤ, σε δημόσια εκδήλωση, έφτασε να αναφωτηθεί αν η τρόικα, ο Ολί Ρεν και η Κομισιόν γνωρίζουν ότι το κλείσιμο της ΕΡΤ «δημιουργεί αυτή τη σπιγμή στα κρατικά ταμεία, στα δημόσια λογιστικά της χώρας, ένα επιπλέον χρέος που με πολύ μέτριους υπολογισμούς ξεπερνά τα 300 εκατ. ευρώ!»

Ας τα έχουν αυτά υπόψη τους οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ και ας πάρουν τις αποφάσεις τους. Ή θα πάνε σαν πρόβατα προς σφαγή ή θα «γκαζώσουν» για ν' αποκτήσει ο αγώνας τους δυναμισμό.

Ο Χ. Αθανασίου κουρελιάζει το σύνταγμα

Είναι πρώτη ανώτερος δικαστής, είναι όμως και ακροδεξιός πολιτικός, συνδομένος του Σαμαρά από τα χρόνια της ΠΟΛΑ. Μ' αυτές του τις ιδιότητες τοποθετήθηκε από τον Σαμαρά στο υπουργείο Δικαιοσύνης, για να ολοκληρώσει όλ' αυτά για τα οποία μέχρι τώρα παρενέβαινε παρασκηνιακά. Κι αυτός, με την πρώτη κιδάρια συνέντευξή του (ΒΗΜΑ FM), φρόντισε να δώσει σαφέστατο δεήμα γραφής, καλύπτοντας πλήρως τις δικαστικές αποφάσεις για προφυλακίσεις μέχρι και 36 μήνες (και βλέπουμε), που κουρελιάζουν το σύνταγμα και την ποινική δικονομία.

«Οι υπουργοί δεν μπορούμε να παρέμβουμε στο δικαιοδοτικό έργο των δικαστών», είπε αρχικά ο Αθανασίου, φρωτώντας τον συνήθη φρετζέ των υπουργών Δικαιοσύνης. Για να συμπληρώσει απενευτί: «Νομίζω ότι το συμβούλιο που έχεται την υπόθεση έπραξε εντός των νομοθετικών κανόνων και δεν είναι εκτός δικονομικού πλαισίου».

Ο λόγος για την προφυλάκιση των Κ. Σακκά και Γ. Τσάκαλοου για 36 (μέχρι στιγμής μήνες), εκ των οποίων ο πρώτος βρίσκεται σε απεργία πείνας. Ο Αθανασίου είναι νομικός, είναι πρώην δικαστής, αλλά γνωρίζει πολύ καλά τι προβλέπουν το σύνταγμα και ο ΚΠΔ.

«Νόμος ορίζει το ανώτατο όριο διάρκειας της προφυλάκισης, που δεν μπορεί να υπερβεί το ένα έτος στα κακουργήματα και τους έξι μήνες στα πλημμελήματα. Σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις τα ανώτατα αυτά όρια μπορούν να παραταθούν για έξι και τρεις μήνες, αντίστοιχα, με απόφαση του αρμόδιου δικαστικού συμβουλίου».

Απαγορεύεται η υπέρβαση των ανώτατων ορίων της προφυλάκισης με τη δισοδική επιβολή του μέτρου αυτού για επί μέρους πράξεις της ίδιας υπόθεσης».

Σύνταγμα της Ελλάδας, άρθρο 6, παρ. 4

«Από την επιβολή της προσωρινής κράτησης έως την έκδοση οριστικής απόφασης δεν μπορεί να διαταχθεί νέα προσωρινή κράτηση του ίδιου κατηγορούμενου για άλλη πράξη (...). Κατ' εξαίρεση μπορεί να διαταχθεί νέα προσωρινή κράτηση για άλλη πράξη, αν η ποινική δίωξη γί' αυτήν δεν μπορούσε να ασκηθεί παρά μόνο στους τρεις (3) τελευταίους μήνες πριν από την πάροδο του χρονικού ορίου της διάρκειας της προηγουμένης προσωρινής κράτησης ή την τυχόν απόλυτη του κρατουμένου. Στην περίπτωση αυτή η νέα προσωρινή κράτηση δεν μπορεί να διαρκέσει περισσότερο από ένα (1) έτος και δεν παρατείνεται».

Κάδικας Ποινικής Δικονομίας, άρθρο 288, παρ. 2

Εκείνο που κάνει ο Αθανασίου είναι να καλεί τους δικαστές να κουρελιάζουν το ίδιο το αστικό σύνταγμα.

■ Βραζιλία

Στο δρόμο οι απαντήσεις

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

πττέμβρη τους μισούς Βραζιλίανους να ανήκουν στη... μεσαιαία τάξη, την οποία οριοθετούσαν στα απομικά εισοδήματα μεταξύ 291 και 1.091 ρεάλ, δηλαδή από 88 μέχρι 408 ευρώ το μήνα! Μικροσατός των... 88 ευρώ το μήνα πρώτη φορά μαθαίνουμε ότι υπάρχει! Μάλιστα, ο υπουργός Στρατηγικών Υποθέσεων, Μορέιρα Φράνκο, θεωρούσε αυτό το γεγονός μεγάλη επιτυχία της κυβερνητικής πολιτικής!

Η αλήθεια είναι ότι ο πληθωρισμός έχει ξετινάξει τα εισοδήματα, όπως συμβαίνει και σ' άλλες χώρες της Λατινικής Αμερικής (βλ. Αργεντινή). Συνέπεια του γεγονότος αυτού είναι η ραγδαία αύξηση του δα-

νεισμού των νοικοκυριών, που σύμφωνα με την τελευταία έκθεση του ΔΝΤ (IMF Country Report No. 13/149, Δεκέμβρης 2012), το χρέος των νοικοκυριών ως ποσοστό του ΑΕΠ αυξήθηκε ραγδαία την τελευταία

πελάνη, με τα στεγαστικά δάνεια να αυξάνονται κατά 50% κάθε χρόνο τη διετία 2010-11, με αποτέλεσμα να αντιπροσωπεύουν το 20% των καταναλωτικών χρεών, σε αντίθεση με το 11% που ήταν το 2005.

Πίσω από το οικονομικό «θάμνο» της Βραζιλίας βρίσκεται η εξαθλίωση. Αυτό κρατά χρόνια και δεν άλλαξε ούτε με τη διακυβέρνηση του επίσης «αριστερού» Λούλα, η «σοσιαλιστική» κυβέρνηση του οποίου είχε γίνει... ρόμπα το 2007 όταν αποκαλύφθηκε η μεσαιωνική εκμετάλλευση των εργατών στην κολλιέργεια ζοχαροκάλαμου για την παραγωγή της αιθανόλης (<http://www.eksegersi.gr/issue/459>).

Η μεθοδευμένη αποτυχία των μαθητών Θα ανοίξει το δρόμο σε νέους ταξικούς φραγμούς

«Πού το πάει, αλήθεια η Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων; Και για να πούμε την αλήθεια, πού το πάει το υπουργείο Παιδείας, αφού είναι εκείνο που αθέατα δίνει τις σχετικές οδηγίες; Μήπως θέλει να δημιουργήσει πληθώρα αποτυχόντων (θαυμάσια ευκαιρία για την επαναφορά της βάσης του 10), που σε συνδυασμό με τις σφρωτικές καταργήσεις τημάτων θα αφήσει απέξω από την τριτοβάθμια εκπαίδευση χιλιάδες υποψήφιους?».

Το παραπάνω ερώτημα θέτει με σε προηγούμενο φύλλο της Κόντρας (αρ. φύλ. 732) και συμπεραίνουμε την απάντηση, σχολιάζοντας τα θέ-

ματα των φρετινών πανελλαδικών εξετάσεων (τα Μαθηματικά κατεύθυνσης χαρακτηρίστηκαν από τη Μαθηματική Εταιρία ως τα δυσκολότερα θέματα των τελευταίων ετών, ενώ μεγάλης δυσκολίας ήταν και τα Μαθηματικά γενικής παιδείας, απαιτητικά τα Αρχαία, δύσκολη η Φυσική κ.ο.κ.).

Τα στατιστικά στοιχεία των πανελλαδικών εξετάσεων, που έδωσε στη δημοσιότητα το υπουργείο την περασμένη Τρίτη, αποτελούν φωτογραφική αποτύπωση τούτης της απάντησης.

Το 1/3 των υποψηφίων, δηλαδή 28.645 μαθητές από τους 81.010 έγραψαν κάτω

από τη βάση. Στα Μαθηματικά, τη Φυσική, τα Αρχαία, την Ιστορία, τις Αρχές Οικονομικής Θεωρίας οι μαθητές έπεισαν σε μεγάλα ποσοστά κάτω από τη βάση, ενώ είχαμε και σημαντική μείωση των «αριστούχων» σε 15 από τα 22 μαθήματα.

Συγκεκριμένα:

Στην Ιστορία γενικής παιδείας έξι στους δέκα υποψηφίους έγραψαν κάτω από 10. Ποσοστό 60,12%. Στα Μαθηματικά και Στοιχεία Στατιστικής κάτω από τη βάση έγραψε το 41,83% των υποψηφίων, στα Αρχαία θεωρητικής κατεύθυνσης το 51,89%, στην Ιστορία θεωρητικής κατεύθυνσης το 41,42%, στα Μαθηματικά θετικής κατεύθυνσης το 47,82%, στα Μαθηματικά τεχνολογικής κατεύθυνσης 1 το 57,80%, στη Φυσική θετικής κατεύθυνσης το 37,43%, στις Αρχές Οικονομικής Θεωρίας το 36,68%, ενώ στα Μαθηματικά και τη Φυ-

σική τεχνολογικής κατεύθυνσης 2 πάνω από επτά στα δέκα γραπτά ήταν κάτω από τη βάση (ποσοστά 78,04% και 71,96% αντίστοιχα).

Την ίδια στιγμή το ποσοστό των αριστούχων, που συγκέντρωσε βαθμολογίες από 18-20, σημείωσε βουτιά σε σχέση με το 2012 ειδικά

– Στα Μαθηματικά και Στοιχεία Στατιστικής από 22,23% σε 11,09%

– Στα Μαθηματικά θετικής κατεύθυνσης από 9,79% σε 2,47%

– Στα Αρχαία από 3,81% σε 1,70%

– Στη Βιολογία από 31,04% σε 22,64%

– Στη Χημεία θετικής κατεύθυνσης από 28,57% σε 22,26%

– Στα Μαθηματικά τεχνολογικής κατεύθυνσης 1 από 9,21% σε 1,86%

– Στη Χημεία-Βιοχημεία τεχνολογικής κατεύθυνσης 1 από 43,57% σε 29,67%

– Στις Αρχές Οικονομικής Θεωρίας από 33,80% σε 18,69%

– Στην Ηλεκτρολογία τεχνολογικής κατεύθυνσης 1 από 43,17% σε 28,23%, κ.λπ.

Στα Αρχαία, τα Μαθηματικά και Στοιχεία Στατιστικής, τα Μαθηματικά θετικής κατεύθυνσης, τη Χημεία, την Ηλεκτρολογία τεχνολογικής κατεύθυνσης 1, τα Μαθηματικά τεχνολογικής κατεύθυνσης 1, τις Αρχές Οικονομικής Θεωρίας, τις Αρχές Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων, το ποσοστό των φρετινών αριστούχων είναι το μικρότερο της τελευταίας πενταετίας.

Τα τελικά αποτελέσματα των πανελλαδικών εξετάσε-

ων θα τα μάθουμε στο τέλος του Αυγούστου. Οι παράγοντες που θα τα διαμορφώσουν είναι, εκτός από τις επιδόσεις των υποψηφίων, το λουκέτο που μπήκε σε πληθώρα πανεπιστημιακών τμημάτων και ειδικά τμημάτων ΤΕΙ με το «σχέδιο Αθηνών», ο αριθμός των εισακτέων ανά σχολή και τμήμα (σημαντικότατα μειωμένος στα ΤΕΙ, σε ποσοστό 28,1%) και η σφροδρή οικονομική κρίση που πλήττει βάναυσα τις εργατικές και λαϊκές οικογένειες στερώντας τη δυνατότητά τους να στηρίξουν τις σπουδές των παιδιών τους εκτός του τόπου κατοικίας.

Το αστικό σύστημα επιχειρεί και θα επιχειρήσει και στο μέλλον, με την πιθανή επαναφορά της βάσης του «10» και το νομοσχέδιο για το «νέο» Γενικό και Τεχνολογικό Λύκειο, να χτυπήσει την ισχυρή, ιστορικά διαμορφωμένη τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση. Ως τώρα όλες οι ανάλογες απόπειρές του έχουν πέσει στο κενό. Το μέλλον θα δείξει αν η εργαζόμενη κοινωνία διατηρεί ισχυρές αντιστάσεις επ' αυτού.

Σε διαθεσιμότητα άμεσα χιλιάδες εκπαιδευτικοί;

Ο «δημοσιογράφος» ειδικών αποστολών Τάσος Τελογλου, μιλώντας την περασμένη Κυριακή, 23/6, στον ΣΚΑΙ ανέφερε ότι το υπουργείο Παιδείας μέχρι τις 8 Ιουλίου θα θέσει σε καθεστώς «κινητικότητας» χιλιάδες εκπαιδευτικούς. Επικαλέστηκε «πληροφορίες», σύμφωνα με τις οποίες οι εκπαιδευτικοί που αρχικά υπολογίστηκαν από τις υπηρεσίες του υπουργείου Παιδείας ότι «περισσεύουν» ήταν 25.000, όμως ο Αρβανιτόπουλος έδωσε τελικά στον πρώην υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης Μανιτάκη μόλις 4.500 προφασιζόμενος διάφορες «δικαιολογίες». Το παπαγαλάκι του συστήματος και των ξένων κέντρων ανέφερε επίσης ότι η μετακίνηση 12.500 υπαλλήλων ως τις 8 Ιουλίου αποτελεί προσποιητικό για την καταβολή της δόσης των 8,1 δισ. ευρώ. Και αυτό προκύπτει από mail της τρόικας, που το πρώιμο του Σαββάτου 15/6 έφθασε στο υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

Στο καπάκι δημοσιεύτηκε άρθρο στην Ελευθεροτυπία, στις 25/6, ενός άλλου παπαγαλάκιού, σύμφωνα με το οποίο το υπουργείο Παιδείας έχει έτοιμη τροπολογία (ανάλογη τροπολογία έχει και το υπουργείο Εσωτερικών), που θα ενσωματώσει σε οποιοδήποτε νομοσχέδιο συζητηθεί αυτή την περίοδο στη Βουλή, ώστε να πετύχει τη διαθεσιμότητα 8.000 εκπαιδευτικών, από ειδικότητες που «πλεονάζουν» και των οποίων οι οργανικές θέσεις θα καταργηθούν, όπως θεολόγοι, γυμνοιστές, καθηγητές πληροφορικής, κ.λπ.

Ετοιμασία πράξης η περίφημη «κινητικότητα», που αποτελεί προθόλαμο της απόλυτης. Οπως έχουμε γράψει το καθεστώς της «διαθεσιμότητας», που προβλέπεται με το ν.4093 για τους δημόσιους υπάλληλους των ΝΠΔΔ και του λεγόμενου στενού δημόσιου τομέα των οποίων οι θέσεις καταργούνται, γρήγορα θα ανατραπεί, καθότι το προσχέδιο νόμου του Μανιτάκη βάλλει ευθέως κατά το άρθρο 103 του συντάγματος, που κατά κάποιο τρόπο κατοχύρων τους μόνιμους δημόσιους υπάλληλους που είχαν οργανική θέση. Ο απερχόμενος ΔΗΜΑΡίτης Μανιτάκης έστρωσε καλά το έδαφος γι' αυτό και τώρα σαν οδοστρωτήρας θα περάσει ο Μητσοτάκης που αναντάμια παπαντάμια υπήρξε φαν της καταργητής της μονιμότητας και της απόλυτης. Άλλωστε γι' αυτό τοποθετήθηκε στο υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης για να βάλει στο φουλ τις μηχανές.

Τα παπαγαλάκια ανέλαβαν να φτιάξουν «κλίμα», ανέξαρτητα από τον αριθμό των εκπαιδευτικών που θα μπουν σε αυτό το καθεστώς (αμειβόμενοι για ένα χρόνο με το 75% του βασικού μισθού τους), από το οποίο κάποιοι θα οδηγηθούν τελικά στην απόλυτη.

H82η Γενική Συνέλευση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας δεν έκανε τη διαφορά, όπως ίσως ήταν περιπτώσαν μέσα σε συνδικαλιστικά όργανα αστικοποιημένα ως το μεδούλι, τα οποία διατηρούνται εν ζωή επειδή οι εργαζόμενοι πάσχουν ακόμη από τη βαριά αρρώστια της ανάθεσης και δεν έχουν κάνει το βήμα στην κατεύθυνση της ταξικής και πολιτικής ανασυγκρότησης.

Απίστευτες δολοπλοκίες από την πλευρά της συνδικαλιστικής συγκυβέρνησης των ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚ (η ΠΑΣΚ για να μπορέσει να επιβιώσει στα συνδικαλιστικά δρώμενα και για να εξαπατήσει τους εκπαιδευτικούς παριστάνει από πέρασμά της «ανεξάρτητη» και φέτος βαπτίστηκε σε Δημοκρατική Συνεργασία), τραφιπούκικη συμπεριφορά, φίμωση κάθε άλλης φωνής, που δεν ανήκε στις μεγάλες καθιερωμένες παρατάξεις. Αβάστασης βερμιταλισμός των Παρεμβάσεων και ογκωνιστική πλειοδοσία, στο έδαφος μιας κουτσής και παραπλανητικής πολιτικής πρότασης (που μιλάει για εθνικοποίηση τραπεζών, έξοδο από την ΕΕ και το ευρώ χωρίς να αναφέρεται στα προσπαταιούμενα για την πραγμάτωσή τους, την επανάσταση δηλαδή, τη συντριβή του καπιταλισμού και το πεταναστατικό υποκείμενο) και υπό το

βάρος μιας παρελθούσας πολιτικής και συνδικαλιστικής συμπεριφοράς (μεγάλη απεργία του 2006

■ Λεγεωνάριοι των ΗΠΑ

Διαφημίζουν τον ΣΥΡΙΖΑ ως υπεύθυνη δύναμη και ελπίδα του συστήματος

Αστραφαν και βρόντηξαν οι λαφαζανικοί του ΣΥΡΙΖΑ. «Πως Γ. Βαρουφάκης και Τζ. Γκαλμπρέιθ «μεταλάσσουν» τον ΣΥΡΙΖΑ σε «αμερικανόφιλο» κόμμα ήταν ο τίτλος του οργανισμένου σχολίου που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα Iskra.gr, μέσω της οποίας διοχετεύεται ο ιδεολογικοπολιτικός λόγος αυτής της φράξιας. Αξίζει τον κόπτο να δημοσιεύσουμε τις τρεις πρώτες παραγράφους του σχολίου:

«Αν μέχρι πρότινος διετείνετο κάποιος ότι θα μπορούσαν οι New York Times να ασχοληθούν με τον ΣΥΡΙΖΑ και πολύ περισσότερο να φιλοξενήσουν άρθρο υπό τον τίτλο «Μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να σώσει την Ελλάδα», θα εθεωρείτο, περίπου, τρελός.

Κι όμως, οι New York Times, σύμφωνα με πληθώρα ιστοσελίδων, δημοσιεύουν απλόχερα άρθρο υπό αυτόν τον «προκλητικό» τίτλο, των Γιάννη Βαρουφάκη και Τζέημς Γκαλμπράϊθ.

Το εξαιρετικά εντυπωσιακό με το κείμενο των Γ. Βαρουφάκη και Τ. Γκαλμπράϊθ είναι ότι, προκειμένου να γίνουν «πειστικοί» για το σωτήριο ρόλο του ΣΥΡΙΖΑ, μετατρέπουν τον τελευταίο σε ένα περίπου «φιλοαμερικανόκ» κόμμα, αν όχι και ένα κόμμα του οποίου η άνοδος στην κυβέρνηση θα συνιστά ευλογία για τις ΗΠΑ.

«Θα μπορούσαμε, ίσως, να προβούμε και σε άλλους αρνητικούς σχολιασμούς, για το επίμαχο άρθρο, για όσα γράφουν σχετικά με τις απόψεις του ΣΥΡΙΖΑ αναφορικά με την ευρωζώνη και την ΕΕ, θα περιμένουμε, όμως, να δούμε ολόκληρο το κείμενο των συγγραφέων», είναι η καταλείδα του σχολίου. Είναι απορίας άνιο, όμως, γιατί οι της Iskra.gr δεν κατέφυγαν στην ιστοσελίδα των New York Times, όπου θα έβρισκαν δημοσιευμένο το πόνημα των Γκαλμπράϊθ-Βαρουφάκη, στην προβεβλημένη στήλη «The Opinion Pages». Μάλλον θέλησαν να δώσουν μια ευκαιρία στους προεδρικούς του ΣΥΡΙΖΑ να βγάλουν κάποια καταγγελία διαφοροποιούμενο από τους αρθρογράφους.

Πώς διάδολο βρέθηκε ο προβεβλημένος Τζέημς Γκαλμπράϊθ να συνεργάζεται με τον γνωστό έλληνα παπαρολόγο (εξού και το προσωνύμιο Μπαρουφάκης); Επαγγελματίες είναι οι άνθρωποι οι οποίους κάνουν τη δουλειά τους. Ποιος βρήκε τον άλλο ή αν συναντήθηκαν μέσω μεσάζοντας δεν το γνωρίζουμε κι ούτε έχει καμιά σημασία. Ο Τζ. Γκαλμπράϊθ δεν μας είναι άγνωστος στην Ελλάδα. Εχει διατελέσει σύμβουλος και του Γιαργάκη, είχε χειροκροτήσει ως ανασκάπια τα σκληρά αντιλαϊκά μέτρα των αρχών του 2010 και ήταν απ' αυτούς που ζήτησαν να φτιαχτεί ο Μηχανισμός Στήριξης (που οδήγησε στο Μνημόνιο). Ενάμιση χρόνο μετά εκείνη την επίσκεψή του, εξηγούσε ο ίδιος στο «Βήμα» (16.10.2011) τις απόψεις του, διαφωνώντας μόνο στο ότι δεν έγιναν ούτα έπρεπε:

«Επισκέφτηκα την Ελλάδα για μερι-

κές ημέρες και είχα μια σειρά συναντήσεων τον Ιανουάριο του 2010. Προχώρησα τότε σε μια διήλωση προς τους εκπροσώπους τού Τύπου, η οποία αντανακλούσε και το περιεχόμενο των συζητήσεών μου με την ελληνική κυβέρνηση. Είχα πει ότι η κυβέρνηση αξίζει την αλληλεγγύη των ελλήνων πολιτών, καθώς προχωρεί σε ένα δύσκολο μονοπάτι, το οποίο έχει επιβληθεί απ' έξω προς την Ελλάδα. Είχα τονίσει ότι δεν υπάρχει τρόπος να αποφευχθούν οι θυσίες και ότι το μοναδικό ζήτημα ήταν το πώς θα ελοχιστοποιηθούν, πώς θα γίνει η διαχείρισή τους και πώς θα αξιοποιηθούν, σημειώνοντας ότι οι περικοπές είναι σκληρές και ότι δεν θα έπρεπε να υπάρχουν αυταπάτες επ' αυτού. Οπότο, είχα σημειώσει ότι οι περικοπές δεν αποτελούν πολιτική ανάκαμψης, ούτε κατευνάζουν τις αγορές, ούτε επαναφέρουν τα επιπόκια σε λογικά επίπεδα. Η μόνη τους λειτουργία είναι η σκληρή δοκιμασία της ελληνικής κυβέρνησης και των πολιτών και συνεπώς η δοκιμασία τού αν η Ευρώπη είναι ή δεν είναι τελικά μια κοινότητα. Είχα επίσης τονίσει ότι με τα δρακόντεια μέτρα που ελήφθησαν, η Ελλάδα είχε καταφέρει να στερήσει από τα κέντρα των Βρυξελλών, της Φραγκφούρτης, του Παρισού και του Βερολίνου κάθε δικαιολογία στην οποία μπορεί να κατέφευγαν για να νηματοθήσουν τη χώρα. Ήδη από τότε θα έπρεπε η ανταπόκρισή τους να ήταν άμεση. Θα έπρεπε να εκδοθούν ευρωμοδίγια, να εκδοθούν διμερή δάνεια και να απελευθερωθούν όσα κοινοτικά κεφάλαια είχαν ήδη προβλεφθεί για πολιτικές ανάπτυξης στην Ελλάδα. Τα ωςήμερα αποτελέσματα μιλούν από μόνα τους».

Ο Γιωργάκης έφυγε, αλλά ο Γκαλμπράϊθ δεν έμεινε χωρίς δουλειά. Τον ειδιαίμε στις 8-9 Μάρτη να συμμετέχει στη διημερίδα που οργάνωσε το «μαγαζί» του Αρσένη και της Κατσέλη (ΙΝΕΡΠΟΣΤ), σε συνεργασία με το αμερικανικό Ινστιτούτο Levy, που έχει ρίξει δίχτυα στην Ελλάδα. Στη διημερίδα το «κλου» ήταν η συμμετοχή του Τσίπρα. Συμμετείχε και ο Βαρουφάκης, αλλά χωρίς ιδιαίτερη προβολή. Και μόλις πριν λίγες μέρες, ειδοφε τους Γκαλμπράϊθ-Βαρουφάκη να συμμετέχουν μαζί με τον Τσίπρα σε εκδήλωση που οργάνωσε το συριζικό «Ινστιτούτο Ν. Πουλαντζάς» στη Θεσσαλονίκη. Αμέσως μετά γύρισαν στην Αμερική και δημοσιεύσαν στους New York Times το άρθρο με τίτλο «Μόνο η Αριστερά μπορεί να σώσει την Ελλάδα». Τι έλεγε, όμως, αυτό το άρθρο; Υποστήριζε πως οι ΗΠΑ, ούτε η ΕΕ, ούτε το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο πρέπει να φιλορράγησε από μια κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί μόνο να κερδίσουν έχουν απ' αυτή. Ιδού τα χαρακτηριστικά αποστάσματα:

«Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η εναλλακτική λύση και ο κ. Τσίπρας τώρα έχει μια ευκαιρία να γίνει πρωθυπουργός. Αν το πετύχει, τίποτα ζωτικό δεν πρόκειται ν' αλλάξει για τις ΗΠΑ. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν προτίθεται να εγκαταλείψει το ΝΑΤΟ

ή να κλείσει τις αμερικανικές στρατιωτικές βάσεις. Βέβαια, η αμερικανική εμπλοκή στην ελληνική δικτατορία του 1967-74 δεν έχει ξεχαστεί, και κάθε ελληνική κυβέρνηση θα διαφωνεί, φυσικά, σ' ένα βαθμό με τις ΗΠΑ για τα θέματα της Μέσης Ανατολής. Άλλα το γεγονός είναι πως το πρόβλημα της Ελλάδας σήμερα είναι με την Ευρώπη και ο κ. Τσίπρας δεν θέλει να ξεκινήσει διαμάχη με την Ουάσιγκτον.

Ο παγκόσμιος χρηματοπιστωτικός τομέας θα έβλεπε με τρόμο μια νίκη του ΣΥΡΙΖΑ. Άλλα οι τρόπεζες και τα hedge funds γνωρίζουν ότι το μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού χρέους κατέχουν οι ευρωπαίοι φορολογούμενοι και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, ενώ το υπόλοιπο κρατείται από επενδυτές, γιατί γνωρίζουν ότι θα αποπληρωθεί. Το μεγάλο κεφάλαιο αναφοριέται τι θα συμβεί σε όλες χώρες, αν ένα αριστερό κόμμα κερδίσει στην Ελλάδα. Πρόκειται για φυσιολογική αντίδραση των τραπεζών. Άλλα θα αποτελούνται στρατηγικό, κοντόχροο σφάλμα της αμερικανικής κυβέρνησης, αν υιοθετούσε μια ανάλογη στάση.

Πρόγραματι, αυτή τη σημερινή, ο ΣΥΡΙΖΑ ίως αποτελεί την καλύτερη ελπίδα της Ευρώπης. Οι Ελληνες ούτε θέλουν να εγκαταλείψουν το ευρώ ούτε να δουν την ευρωζώνη να διαλύεται. Γνωρίζουν επίσης ότι η προσεγγιση της Ευρώπης στην κρίση, με την όλη και πιο σκληρή λιτότητα και τα δύο και μεγαλύτερα δάνεια, έχει αποτύχει παταγωδώς.

Εάν αυτές οι πολιτικές δεν αλλάξουν, η συνολική κατάρρευση της ελληνικής οικονομίας είναι επικείμενη. Οι βασικές απαιτήσεις για αλλαγή μπορούν να ικανοποιηθούν από τις υφιστάμενες ευρωπαϊκές συνθήκες. Περιλαμβάνουν μια αμοιβαιότητα στην εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους, με τη μεσολάβηση της EKT. Αναδιάρθρωση των ευρωπαϊκών τραπεζών από ένα Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας μετασχηματισμένο σε ευρωπαϊκό ισοδύναμο του Προγράμματος των ΗΠΑ μετά την κρίση. Ένα πρόγραμμα επενδύσεων και θέσεων εργασίας. Και μια πανευρωπαϊκή πρωτοβουλία για την αντιμετώπιση της κοινωνικής και της ανθρωπιστικής κρίσης, με την ενίσχυση της ασφάλισης των ανέργων, βασικές συντάξεις, εγγύηση των καταθέσεων και βασικών δημόσιων υπηρεσιών όπως η εκπαίδευση και η υγεία.

Νομίζουμε πως το άρθρο των Γκαλμπράϊθ-Βαρουφάκη δεν χρειάζεται εξηγήσεις. Ανέλαβαν (όχι αζημώνας) να «προμοτάρουν» τον ΣΥΡΙΖΑ στην αμερικανική (και όχι μόνο) κυβέρνηση. Ανέλαβαν να καθησυχάσουν τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες ένθετην κακείθεν του Ατλαντικού ενόψει μιας ανάδειξης του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση του Τσίπρα. Τα της διαβεβαίωσαν ότι το ιμπεριαλιστικό στάτους δεν πρόκειται ν' αλλάξει, διότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα σε βεβαστεί σε όλες τις πλευρές του, ασκώ-

νταις πολιτική αποκλειστικά εντός της ΕΕ και της Ευρωζώνης, όπως και εντός του ΝΑΤΟ και σε σεβόμενος τα αμερικανικά συμφέροντα στην Ελλάδα.

Γράφτηκε ότι ο Γκαλμπράϊθ και Βαρουφάκης είναι άτυποι οικονομικοί σύμβουλοι του Τσίπρα. Δεν το γνωρίζουμε και δεν μας ενδιαφέρει. Εκείνο που ξέρουμε είναι πως το άνθρωποι σαν τον Γκαλμπράϊθ δεν θέλει να ξεκινήσει διαμάχη με την Ουάσιγκτον.

Διαβάσαμε επίσης πρόσφατα ύμνο του Βαρουφάκη για τη συμπεριφορά του ΔΝΤ: «Είναι κάτι παραπάνω από προφανές ότι η ΕΕ ενδιαφ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωδούμε
ή τζάμπα δα χαδούμε;

«Το πρώτο δύμα των τυράννων / είναι το πνεύμα το δικό τους. / Πρώτα σ' αυτό φορούν τις αλυσίδες» (Αλέξανδρος Παναγούλης).

Με βαθύ αισθήμα ευδύνης, σκληρή και ανελέητη αυτοκρατική διάθεση, η στήλη ομολογεί ότι έπεσε έξω στις προβλέψεις της. Εκτός κι αν ο έγκλειστος πρώην δήμαρχος Θεσσαλονίκης έγραψε και δημοσιοποίησε κάτι με αφορμή τα γενενθλιά του –ήταν την προηγούμενη εβδομάδα, όπως έγκαιρα ενημερώσαμε το φιλοδεάμον και φιλόχρονο κοινό– και δεν το πήραμε χαμπάρι.

Ενα mail που κυκλοφόρησε από στέλέχη της ΔημΑρ στην επαρχία το παραδέουμε ασχολιαστο, για να μη χάσει τίποτε από την αίγλη του και την παρότρυνση της φαντασίας στην οποία οδηγεί. Με τη σημείωση «καταπληκτική πολιτική ανάλυση από τον Μαργαρίτη (τον κανονικό, όχι τον Θόδωρο)» και την εποιήμανση «προσοχή στους στοίχους» (sic), γράφει: «Αρχίσαμε πολύ ωστά μα προχωράμε λάδος, δε νιώσαμε αισθήμα βαθύ, μονάχα ένα πάδος. Στο χρόνο δεν αντέξαμε, το βλέπουμε κι οι δυο μας και σχέση προβληματική κάναμε το δεσμό μας. Γ' αυτό δα στρίψω αριστερά και τράβα εσύ ευδεία, όχι πισωγυρίσματα, δέλουμε ευτυχία». Τα (πολιτικά ή όποια άλλα) συμπεράσματα δικά σας...»

«Οι σάλπιγγες αναγγέλλουν κρεμάλες / κι ασήμαντα ανδρωπάκια εξαγγέλλουν / όσα δεν μπορέσουν να κάνουν ποτέ» (Charles Bukowski).

Οι τακτικοί (αλλά και οι άτακτοι) αναγνώστες μας γνωρίζουν την αδυναμία της στήλης (και της εφημερίδας) στον λόρδο Βγον Μανγκίτ, που με τόσο υλικό μάς έχει προμηθεύσει και εξακολουθεί να το κάνει παρά τη φαινομενική απόσυρση του. «Τόση αναληγοσία προς έναν άνθρωπο που έχει αναμφισθήτη προσφέρει στην Ελληνική οικονομία [μόδα, τουρισμό!]» γράφει ο αξεπέραστος Βγον σε ερώτησή του στη Βουλή, μέσα από την οποία ζητά αναρωτιέται «πότε επιτέλους θα δοδεί ένα τέλος στο μαρτύριο του Λάκη Γαβαλά!» Μείζον ζήτημα για τον Βγον η αποφυλάκιση του μόδιστρου, σε μια απολύτως απολαυστική και διασκεδαστική ιστορία στους μαύρους καιρούς μας...

Αντιγράφουμε την ειδόηση όπως τη διαβάσαμε σε «κεντρικό» αστικό διαδικτυακό μέσο: «Ήταν περίπου 23.05 το βράδυ της Τετάρτης, όταν η παρέα ξεμύπισε από τον γνωστό διακριτικό χώρο πίσω από τη ρεσεψίون του ξενοδοχείου Μεγάλη Βρετανία. Ολοι γνώριζαν ότι ο Τζορτζ Σόρος –παλιότερα συνομιλητής του Γιώργου Παπανδρέου– και συνδαιτυμόνας του Γιώργου Παπακωνσταντίνου στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, ότι ο Αμερικανός επιχειρηματίας και κερδοσκόπος διαβρώνει την Αδήνα αυτές τις μέρες. Ωστόσο εντύπωση προκάλεσε η παρέα του. Μαζί του χαμογελαστοί ο εκ Κερκύρας Νίκος Δένδιας, ο γνωστός επιχειρηματίας, προσκεκλημένος της λέσχης Μπίλντεμπεργκ και μέλος της Τριλατεράλε, Οδυσσέας Κυριακόπουλος και ο πανταχού παρών ως φαίνεται, αν και πάντα διακριτικός, καθηγητής Τάσος Γιαννίτσης. Το τι είπαν και τι συζήτησαν μόνον οι τοίχοι της Μεγάλης Βρετανίας γνωρίζουν οι οποίοι όμως για το καλό της ιστορίας έχουν πάντα αιτιά».

«Όταν λειτουργεί στοιχειωδώς αστικό δημοκρατικό κοινωνούλευτικό καθεστώς, οποιαδήποτε πάλη για μια ανώτερη μορφή πολιτικής και κοινωνικής δημοκρατίας πρέπει –κατά τη γνώμη μου– να γίνεται με ειρηνικά, δημοκρατικά μέσα. Όταν όμως έρχεται ανοιχτή δίκτατορια, τότε στη μνήμη μας πρέπει να ξαναζωντανεύει ο όρκος των Αδηναίων στις αρχές του 5ου αιώνα, που δεωρούνται καθήκονταν πολίτη ακόμα και τον δάνατο του τυράννου» (Μιχάλης Ράπτης - Pablo).

Ε, όχι ρε συντρόφια, όλα έχουν κι ένα όριο. Κοντεύουμε να κλείσουμε τη στήλη και αυτής της βδομάδας κι εσείς ακόμη ζητάτε να σχολιάσουμε τον «ανασχηματισμό!» Δε λέω, μας φέρνετε σε πολύ εύκολη δέση και δα μπορούσαμε να τη γράψουμε από την αρχή και να τη γεμίσουμε απνευστί μόνο με αυτόν, αλλά...

Τέλος πάντων, ένα μόνο: Σύμφωνα με τον «Βηματοδότη», η υπουργός Τουρισμού Ολγα Κεφαλογιάννη είπε στον «άρρωστο» υπουργό Υγείας μόλις τον είδε: «Σε περιμένω σαν μάνα εξ ουρανού για να κάνουμε πράξη και εκπλήξεις στον ιατρικό τουρισμό». Τότε ο Αδωνις τής έδωσε το αριστερό χέρι του (έναι αριστερόχειρας! Τι ντροπή!) και έτσι έκλεισαν το πρώτο τους ραντεβού.

«Είν' ελεύθερος ο τύπος, φθάνει μόνον να μην βλάψει / της αρχής τους υπαλλήλους, / τους κριτάς, τους υπουργούς μας και των υπουργών τους φίλους / είν' ελεύθερος ο τύπος, φθάνει μόνον να μη γράψεις» (Αλέξανδρος Σούτσος).

Το ξαναγράψαμε: Allons enfants dell' απατή! Ακούω και ξανακούω το «comfortably numb» των Pink Floyd και σκέφτομαι ότι έτσι παραλυμένοι, άκανποι και άκλαυτοι δα πάμε (η δηλαδή, που σχεδόν έχουμε πάει...). Πολιτικό το ερώτημα: Υπάρχει ζωή πριν από τον δάνατο ρεεεεε;

Κοκκινοσκουφίτσα

■ 59η συνεδρίαση Τετάρτη, 26.6.13

Η επίθεση του εισαγγελέα Σ. Μπάγια στην «Κόντρα» σφράγισε τη σημερινή «κολοβή» συνεδρίασης, όμως επειδή το μείζον δεν είναι ο εκενευρισμός του εισαγγελέα και οι συγκαλυμμένες απειλές του ενάντια στην εφημερίδα μας, αλλά η απεργία πείνας του Κ. Σακκά, θα ζεκινήσουμε το ρεπορτάζ απ' αυτό το θέμα, με το οποίο έκλεισε η συνεδρίαση.

Η συνήγορος του Κ. Σακκά Μ. Δαλιάνη, αφού κατέθεσε και αναγνώστηκαν από την πρόεδρο ιστρικές γνωματεύσεις της παθολόγου Ολ. Κοσμοπούλου και του διευθυντή της κλινικής που νοσηλεύεται ο Κ. Σακκάς για την κατάσταση της υγείας του, καθώς διανύει την 23η μέρα απεργίας πείνας, ξεκαθάρισε ότι η ίδια τον εκπροσωπεύει και δεν έχει εντολή να παραιτηθεί, δεν έχει όμως και δυνατότητα να τον εκπροσωπήσει, γιατί είναι σαφής η θεληστή του να παρευρίσκεται ο ίδιος, όπως άλλωστε έχει αποδείξει με τη συνεχή παρουσία του και την ενεργό συμμετοχή του στη δίκη, μέχρι που άρχισε την απεργία πείνας.

Η Μ. Δαλιάνη ανακοίνωσε ότι μετά την απόρριψη των «αντιρρήσεων» από το Συμβούλιο Εφετών κατά πλειοψηφία (ένα μέλος προστάθησε να σώσει τη χαμένη τιμή της Δικαιοσύνης, είπε η συνήγορος), έχει καταθέσει αίτηση άρσης της προσωρινής κράτησης του Κ. Σακκά και αντικατάστασής της με όρους, επικαλούμενη και τους λόγους υγείας που έχουν προκύψει, παράλληλα δε ζήτησε και πρόταξη της από τον προστάτη του Εφετείου, ο οποίος τη διαβεβαίωσε ότι θα γίνει. Ζήτησε, λοιπόν, διακοπή επί οχταήμερο, εκτιμώντας ότι μέχρι τη Δευτέρα το πρόβλημα θα λυθεί, είτε θετικά (με άρση της προσωρινής κράτησης) είτε πολύ αρνητικά.

Με πρόταση του εισαγγελέα, το τρομοδικό αποφάσισε διακοπή για την Πέμπτη 4 Ιούλη.

Και επιστρέφουμε στην αρχή της συνεδρίασης, όταν ο εισαγγελέας διάβασε γραπτή δήλωση στην «Κόντρα» (χωρίς να την κατονομάσει). Ήταν ένας λίβελος γεμάτος από ανακρίβειες και ανύπαρκτα περιστατικά, που κατέληγε με την απειλή ότι μετά το τέλος της δίκης ίσως σκεφτεί να ζητήσει τη διωξή μας!

Ο κ. Μπάγιας, ενθυμούμενος τον συνδικαλιστή δικαστή, αλλά αγνοώντας τι σημαίνει αποτελεσματικός συνδικαλισμός, έχτισε την επιχειρηματολογία του στο ότι εμείς, ως «αυτόκλητοι υπερασπιστές» των κατηγορούμενων, με τα ρεπορτάζ μας λειτουργούμενες, «ακούσια ή εκουσία», σαν... αντίταλοί τους (!!!), εμποδίζοντας κάθε τι υπερασπιστικό που ακούγεται υπέρ τους (προφανώς από τον ίδιο). Οτι προσπαθούμε να δημιουργήσουμε αρνητικό κλίμα (sic!) για τη δίκη, με ψέματα, ανακρίβειες, παρασωπήσεις και απατηλά δημοσιεύματα. Δηλαδή, προσπάθησε να φέρει την «Κόντρα» σε αντίθεση με τους κατηγορούμενους! Θα μιλούσαμε για συγκεκριμένος αναφερόμενος σε περιστατικά, όπως τον είχε γράψει ο επιφανής γερμανός νομικός Χάινερ Χανόφερ: «Στις πολιτικές ποινικές δίκες στόχος δεν είναι η ανεύρεση της αλήθειας. Στόχος είναι η εξόντωση των αντιπάλων και η ενσωμάτωση των φίλων».

Παρέμβαση έκανε και ο Χρ. Τσάκολος, που είπε ότι σ' αυτές τις καθαρά πολιτικές δίκες τα γεγονότα δεν έχουν μία και μοναδική πολιτική αφήγηση, αλλά κάθε υποκείμενο τα ερμηνεύει διαφορετικά. Η δε ερμηνεία ενός γεγονότος είναι πιο ισχυρή από το ίδιο το γεγονός. Δεν σας ενόχλησαν, είπε στον εισαγγελέα, τα χολιγουνιανά σενάρια που συνέδευαν τις συλλήψεις μας και τη δικτατορία της σιωπής που επιβλήθηκε όταν ξεκίνησαν οι δίκες, που αποτελούνται τη φυσική συνέχεια των συλλήψεων. Παρά την ευγλωττία σας και το ήπιο ύφος που έχετε, συνέχισε, δεν παραλείψατε να θυμίσετε την τιμωρητική διάσταση του θεμού που υπηρετείτε. Είπατε ότι ίσως ασκήσετε διώξεις, υπενθυμίζοντάς μας ότι πίσω από το πρόσωπο της δικαιοσύνης κρύβεται το τοσκούρι της τιμωρίας.

«Νομίζω ότι το λήξαμε». Με τη φράση αυτή η πρόεδρος έβαλε την τελεία. Εχουμε κλείσει δεκαετία στην παρουσία των μεγάλων πολιτικών δικών. Μολονότι στους δικαιοσύνης κύκλους μας διαβ

KONTPA

Κιτρινόμαυρο γήπεδο; Μια κερδοφόρα επένδυση...

Ηοικονομική κρίση έχει σαν συνέπεια το μεταγραφικό παζάρι στο ελληνικό ποδόσφαιρο να είναι από φτωχό μέχρι ανύπαρκτο, με αποτέλεσμα και η αθλητική επικαιρότητα να είναι φρωτή. Ευτυχώς που το θέμα της ανέγερσης του νέου γηπέδου της ΑΕΚ μας έδωσε ειδήσεις που αξιζούν να τις σχολιάσουμε.

Την περασμένη βδομάδα, ανακοινώθηκε από την κιτρινόμαυρη διοίκηση ότι ξεκινάει η διαδικασία για την ανέγερση του γηπέδου της ομάδας στην Νέα Φιλαδέλφεια. Ελλείψει μεταγραφικών θεμάτων, το γήπεδο της ΑΕΚ έπαιξε ακόμα και ως πρωτοσέλιδο στις μη οπαδικές αθλητικές εφημερίδες, ενώ η κοινή συνιστωμένη άλων των δημοσί

ουνιοταρενή ούλων των οι μοσιευμάτων ήταν οι ύμνοι για το γηπεδικό «όραμα» του Δημήτρη Μελισσανίδη. Δεν πρόκειται η στήλη να μπει στον πειραιωμό να παρουσιάσει τη μικέτα του γηπέδου, τη λειτουργικότητά του, τη μικρή του διάσταση προκειμένου να γίνει καυτή έδρα ή τις 33 χιλιάδες θέσεις του «Ναού», που αντιπροσωπεύουν τα 33 χρόνια ζωής του Χριστού (δεν το έβγαλε η στήλη από το μυαλό της, ήταν πρωτοσέλιδο σε ΑΕΚτζίδικη αθλητική εφημερίδα, προσφανώς για να τονίσει τους δεσμούς της ΑΕΚ με το Πατριαρχείο). Δεν γίνεται όμως να μη σχολιαστούν αφενός η απόφαση της περιφέρειας Αττικής να χρηματοδοτήσει με 20.000.000 ευρώ το γήπεδο και αφετέρου η προχειρότητα(;) του χρονοδιαγράμματος υλοποίησης των εργασιών ανέγερσης.

Θα ξεκινήσουμε από το κόστος κατασκευής του γηπέδου, το οποίο ανέρχεται σε 70.000.000 ευρώ που είναι πολύ δύσκολο να βρεθούν σε περίοδο έντονης οικονομικής κρίσης. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, ο Μελισσανίδης και οι συνεργαζόμενοι επιχειρηματίες είχαν εξασφαλίσει περίπου τα 30.000.000 ευρώ και αναζητούσαν τα υπόλοιπα. Είναι προφανές ότι πολύ δύσκολα θα τα έβρισκαν, όπως πολύ δύσκολα θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν και κάποιο δάνειο από τις τράπεζες.

πεζές. Συνεπώς, η οικονομική αβάντα που κάνει ο Σγουρός και η περιφέρεια Αττικής είναι πολύ σημαντική. Είναι προφανές ότι το επιχείρημα «τα χρήματα είναι των πολιτών και σε αυτούς επιστρέφουν» και η προσπάθεια σύνδεσης του γηπέδου της ΑΕΚ μπορεί αρναντικά,

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

με τη χρηματοδότηση κολυμβητηρίων και γηπέδων σε Παλιό Φάληρο, Περιστέρι και Αγίους Αναργύρους.

οικονομικής κρίσης, ένα αντίστοιχο «δωράκι» από το κράτος.

Οσον αφορά το χρονιδιάγραμμα ανέγερση

του γηπέδου, κατά την ταπεινή γνώμη της στήλης, η διοίκηση της ΑΕΚ, αν και γνώριζε τα δεδομένα, προσπάθησε να δώσει ελπίδες ότι κάτι θα γίνει άμεσα με το γήπεδο, προκειμένου να αυξηθεί ο αριθμός των εισιτήριων διάρκειας που θα πουληθούν. Οπως έγραψε το σύνολο του αθλητικού (και όχι μόνο) Τύπου, η πρόθεση του Μελισσανίδη είναι να τρέξει γρήγορα το project του νέου γηπέδου. Η έναρξη των εργασιών τοποθετήθηκε το Γενάρη του 2014 με έργα εκσκαφής και αντιστήριξης, ενώ τα έργα κατασκευής του γηπέδου τοποθετούνται τον

Απριλί του 2014 και η ολοκλήρωσή του το καλοκαίρι του 2015, προκειμένου μέχρι το τέλος της χρονιάς να μπορεί να χρησιμοποιηθεί από την ομάδα.

Ομως, τα δεδομένα είναι διαφορετικά και όπως όλα δείχνουν είναι αναγκαίο να ψηφιστεί στη Βουλή νέος νόμος, αφού η «τροπολογία Βούρου», που ψηφίστηκε τον Φλεβάρη του 2012, δε διασφαλίζει πλήρως την ΑΕΚ από τυχόν προσφυγές και μπλοκάρισμα του έργου. Η εμπλοκή με το νόμο πρέπει να ήταν από πριν γνωστή, αλλά δεν ανακοινώθηκε, για το λόγο που αναφέραμε παραπάνω. Γι' αυτό ίσως, στη συνάντηση που είχαν με τη δήμαρχο Νέας Φιλαδέλφειας-Νέας Χαλκηδόνας, οι εκπρόσωποι της ΑΕΚ τοποθετούσαν την έναρξη των εργα-

σιών στην καλύτερη περί πτωση του Απριλίου του 2014 αφήνοντας ανοιχτό το ενδε χόμενο για ακόμη μεγαλύτε ρη καθυστέρηση. Μετά από δημοσιεύματα για την ανάγκη ψήφισης νέου νόμου, δεν υπήρχε κάποια αντίδραση από την πλευρά της κιτρινό μαυρης διοίκησης, ταπά μό νο διαβεβαιώσεις ότι όλα θα πάνε καλά και το project τη ανέγερσης του γηπέδου προ χωράει κανονικά.

Ουπάς ολα δειχνουν και με
δεδομένη την οικονομική κρί-
ση, πολύ δύσκολα θα μπορέ-
σει η ΑΕΚ να συνδυάσει την
επόνοδό της στη Σούπτερ Λι-
γκα με τα εγκαίνια του νέου
της γηπέδου και είναι πολυ
πιθανό τυχόν καθυστέρηση
στη Φύγριση του νέου νόμου

■ ΚΑΡΛΟΣΣΑΟΥΡΑ
Θρέψη Κοράκια

«**Θ**ρέψει κοράκια και θα σου βγάλουν τα μάτια» λέει μια ισπανική παροιμία, από την οποία δανείστηκε τον τίτλο της ταινίας του ο Κάρλος Σάουρα. Η ταινία γυρίστηκε το 1976 στην Ισπανία. Κύριος στόχος του σκηνοθέτη ήταν να αναδείξει το αποπνικτικό περιβάλλον της οικογένειας –και μάλιστα μιας αριστοκρατικής οικογένειας– στην οποία αυτό που επικρατεί είναι η υποκριτιά και ο καθω-σπρεπισμός και μέσα από αυτήν την κριτική να κάνει και ένα έμμεσο σχόλιο για τη δικτατορία του Φράνκο. Το με-σαίο κορίτσι της οικογένειας, που είναι και πρωταγωνίστρια, νιώθει να πνίγεται και να ασφυκτιά, γι' αυτό και η συμπε-ριφορά της δεν είναι η «αρμόδουσα». Το κορίτσι έχει χάσει και τους δυο γονείς του, και μάλιστα θεωρεί τον πατέρα του υπεύθυνο για το χαμό της μάνας του. Στο πρόσωπο του στρατιωτικού-πατέρα ο σκηνοθέτης βλέπει σαφώς τον Φράνκο, γι' αυτό και έχει δημιουργήσει ένα πρόσωπο μι-σητό και απεχθές.

Το μεγαλύτερο από ότι της ταινίας είναι η ευφάνταστη δομή της. Ενα συνεχές παιχνίδι ανάμεσα στην προγματικότητα, τις αναμνήσεις και τη φροντασία του μικρού κοριτσιού. Ταυτόχρονα, ένα παιχνίδι με το χρόνο καθώς παρεμβάλλεται και η σκέψη της ενίλκιης πια γυναίκας που κοιτά τα γεγονότα από μια απόσταση πια. Αυτό το παιχνίδι επιτρέπει στο θεατή να δει ακόμα πιο ανάγλυφα την υποκειμενική αντίληψη της πρωταγωνίστριας για τα γεγονότα και τον αντίκτυπό τους σε αυτήν.

Και βέβαια, η ταινία δε θα ήταν ίδια, αν ο σκηνοθέτης δεν είχε προγματικά εικμαίευσε από τη μικρή του πρωταρχώνιστρια μια εκπληκτική ερμηνεία που στηρίζεται στο πολύ εκφραστικό βλέμμα της μικρής.

Εβδομάδα Βραζιλιάνικου Κινηματογράφου

Η Ταινιοθήκη της Ελλάδας με την Πρεσβεία της Βραζιλίας διοργανώνουν για τρίτη φορά την Εβδομάδα Βραζιλιάνικου Κινηματογράφου από την περασμένη Πέμπτη (27/6) μέχρι την ερχόμενη Τετάρτη (4/7), στη θερινή αίθουσα «Λαΐς» της Ταινιοθήκης. Θα προβληθούν δεκατρείς μεγάλου και έντεκα μικρού μήκους ταινίες, αρκετά σύγχρονες. Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 50 χρόνων από το κίνημα του σινέμα νόβο θα προβληθεί και η ταινία του 1963 «Ξερές ζωές», του Νέλσον Περέιρα ντος Σάντος, που θεωρείται μία από τις ταινίες-σταθμούς για το ρεύμα. Ρεύμα επηρεασμένο από τον ιταλικό νεορεαλισμό και το γαλλικό «νέο κύμα», που κατάφερε να στρέψει το ενδιαφέρον του βραζιλιάνικου κινηματογράφου από τις ευχάριστες μουσικές κωμωδιούλες και κομεντί σε ένα κινηματογράφο κοινωνικοπολιτικό που στο επίκεντρό του θέτει την κοινωνία και ό, τι την απασχολεί. Η δεύτερη (και μάλλον τελευταία) ταινία που

DIXI ΕΤ SALVAVI ANIMAM ΜΕΑΜ

«Μου πληρώνεις την εργατική δύναμη μιας ημέρας, τη σπιγμή που καταναλώνεις τριών ημερών εργατική δύναμη. Αυτό είναι αντίθετο με το συμβόλαιο μας και με το νόμο της ανταλλαγής εμπορευμάτων. Ζητώ λοιπόν μια εργάσιμη ημέρα κανονικής διαρκείας... Ζητώ την κανονική εργάσιμη ημέρα, γιατί, όπως και κάθε άλλος πουλητής ζητώ την αξία του εμπορεύματός μου».

Περί των ορίων εντός του καπιταλισμού και την... αυτοδιαχειρίζομενη EPT

Τελικά έγιναν τα τρία αρχ... κά δύο στην κυβέρνηση

Μην προτρέχτ', διαβάστε Μπρεχτ

Βραζιλία: το «θαύμα» που είδε ο Τσίπρας – κόστος παγκόσμιου κυπέλλου 64 δισ. δολλάρια, λαός εξαθλιωμένος

Μπαγιάτικες απειλές κατά της Κόντρας: ΔΕΝ ΜΑΣΑΜΕ!

Φπιριότ! Παμπιέντα μπλίσκα! (Σαββιέτσι σαγιούς 1941)

Τώρα το χειμώνα χωρίς ινβέρτερ, βάζουμε πια κουβέρτερ...

Studieren, Propagandieren, Organisieren

◆ Τραγουδίστριες και τραγουδίστρες.

◆ «Ειρηνικές διαδηλώσεις στη Βραζιλία» - ΤΑ ΝΕΑ.gr, 24-6-23. Ναι, αλλά με τι συμμετοχή...

◆ Λουλούδια στους μπάτσους: όμως ο ένας (1) διαδηλωτής που τα έδωσε φόραγε KAI μάσκα...

◆ «Έμεις δε λέμε στον κόσμο: πάφε να παλαιβεις – όλη η πάλη σου είναι μάταιη. Του δίνουμε μόνο το αληθινό σύνθημα της πάλης» (Μαρξ προς Ρούγκε, 1843).

◆ Συνέντευξη Καφετζόπουλου στην Ε.Τ.Σ (21-23/6/13): περιβόλι σκέπτο... Ερώτ. δημοσιογράφου: «Φαντάζομαι ότι έχετε αποσύρει την παλιά εμπιστοσύνη σας στον Γιώργο Παπανδρέου». Απ. Καφετζή: «Εκείνη η κινηματική διάθεσή του να εκλεγει από το λαό με έψηση». Υπόδειγμα γλειψίματος. Τον Ζίζεκ ο Α.Κ. τον θεωρεί παλαιομαρξιστή. Και γενικά κινείται σε πολλά...

www.eksegersi.gr

KONTRA

ΣΑΒΒΑΤΟ 15 ΙΟΥΝΗ 21

■ Καθεστώτα του Κόπου

Απελαύνονται οι απεργοί ξένοι εργάτες

Φυσικά και ΔΕΝ τα πληροφορήθηκε αυτά ο Αντένα, ο οποίος προβάλλει το «success story» κάποιων (ολγάνων) «Ελλήνων στην περιοχή αυτή....

κρεβάτια. Οικολόγος πράσινος κάμπτοσο καιρό, αλλά "τελευταία" μιλούσε και με τη Δράση... Και να μην ξέχναμε το σταθερό (;) του εισόδημα από την συνεργασία του με την κρατική τηλεόραση... ◆ Ανιχνεύοντας την κίνηση. ◆ Σύγχρονοι Κινησίες... ◆ Celebrate the 4th of July! Show now! ◆ «Ουσιαστικό είναι όμως το

γεγονός ότι ο Μαρξ δεν ικανοποίηθηκε μ' αυτό το σκελετό, ότι δεν περιορίστηκε μόναχα στην "οικονομική θεωρία", με τη συνηθισμένη έννοια της λέξης, ότι –εξηγώντας τη διάρθρωση και την ανάπτυξη αυτού του κοινωνικού σχηματισμού αποκλειστικά με τις σχέσεις παραγωγής– παρακολουθούσε ωστόσο παντού και πάντα τα εποικοδομήματα που αντιστοιχούσαν σ' αυτές τις σχέσεις παραγωγής και έδινε στο σκελετό σάρκα και οστά. Το Κεφάλαιο είχε τόσο κολοσσιαία επιτυχία, ακριβώς γιατί το βιβλίο αυτό, ενός "γερμανού οικονομολόγου", έδειξε στον αναγνώστη όλο τον κεφαλαιοκρατικό κοινωνικό σχηματισμό, σαν κάτι το ζωντανό – με τις πλευρές της καθημερινής ζωής του, με την πραγματική κοινωνική εκδήλωση του ανταγωνισμού των τάξεων που ενυπάρχει στις σχέσεις παραγωγής, με το αστικό πολιτικό εποικοδόμημα που περιφρουρεί την κυριαρχία της τάξης των κεφαλαιοκρατών, με τις αστικές ιδέες της ελευθερίας, της ισότητας κ.τ.λ., με τις αστικές οικογενειακές σχέσεις».

◆ Ανατροπή για να υπάρξει, διαβάστε Λένιν αλλά και Μαρξ. ◆ Και για να σας μπούμε στο μάτι αντισπιστές, θα πίνουμε γάλα με την καρδάρα... ◆ Και... της βουλής το κάγκε-

λο... (μόνιμο);.

◆ Στάση λεωφορείου. Γυναίκα: Περιμένω παιδί. Αντρας: Έγώ περιμένω το λεωφορείο.

◆ Ρεστρούκτουσιριν: τ' ακούσαμε κι αυτό.

◆ «Διότι δεν είναι θέμα απολύσεων, το θέμα δεν είναι ότι κινέται ένας οργανισμός». Π. Κολφαριάνης, πρόεδρος ΠΟΣΠΕΡΤ, «Αδέσμευτη Γνώμη», 15/6/13. Δηλαδή, χεστήκαμε για τις απολύσεις... πρόεδρε; (ιδεί πρόεδρε, που κατέβασες το πανό για τον Κ. Σακκά.

◆ Πλάι-πλάι, σχεδόν συγκαλιασμένες, η δημόσια και η ιδιωτική τηλεόραση σύμφωνα με τον «εθνικό λάκη»...

◆ Αγαστή (ειλογική) συνεργασία Σύριζα – Παρεμβάσεων σε 50 συλλόγους της ΔΟΕ...

◆ Εμ, γ' αυτό η εκπομπή ονομάστηκε «στην υγειά μας» και σχί «στην υγειά σας»...

◆ Στα αζήτητα των εφημερίδων η άνοδος του ζόντος που πλέον έχει υπερβεί το όριο εξόντωσης ανθρώπων.

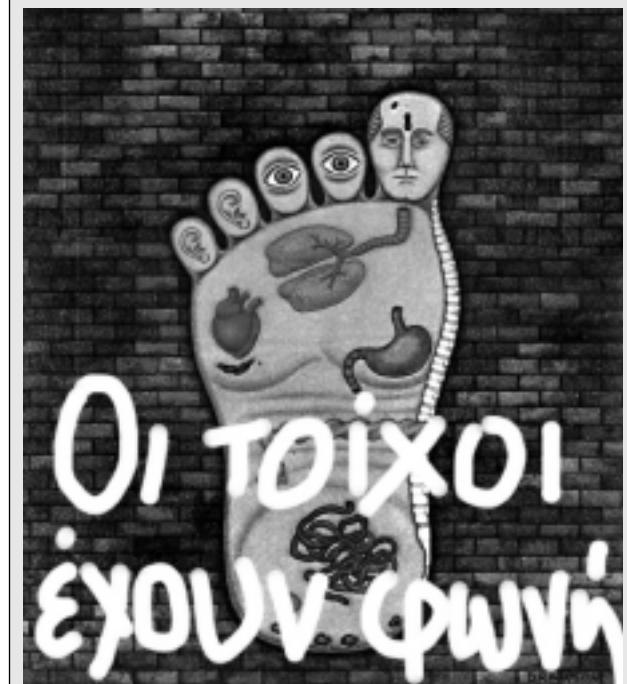
◆ Μπρεχτ: «Σάουνα και συνουσίο» - οι αι-στύσεις σε συναγερμό.

◆ Το μη-τσοτάκι.

◆ Περίπου ομότιλες η Ε.Τ.Σ και η Ελευθεροτυπία (25-6-13). (Πηγιαίοι).

◆ Τι κι αν δεν είναι γκόβερνο/ οχάι ο κυρ-Φώτης/ στου αστισμού τη φάλαιγα/ για πάντα ειν' στρατιώτης.

Βασίλης

◆ Αντιφασιστική Πορεία – Παρασκευή 28 Ιούνη Πλ. Σουρμένων 7μμ – Σπάμε την κρατική καταστολή – Εξώ οι φασίστες – Συλλογικόπτες, Αντιφασιστριες και Αντιφασίστες από τα Νότια (αφίσα)

◆ Αντιφασιστικό διήμερο – Να βγάλουμε το φασισμό offside: ποδοσφαιρικός αγώνας ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ Ν.Φ – ORIGINAL CLUB Ν.Φ. (Σάββατο 29/6 στις 19:00 – στο γήπεδο του ΑΤΤΑΛΟΥ πίσω από την παλιά Renault) – Να τους κάνουμε τη ζωή ποδήλατο: αντιφα-ΠΟΔΗΛΑΤΑΔΑ (Κυριακή 30/6 στις 19:00 – στην πλατεία Πατριάρχου στη Ν. Φιλαδέλφεια – Αντιφασιστική Συνέλευση Ν.Φ. (αφίσα)

Στις περισσότερες γειτονιές της Αθήνας γίνονται αντιφασιστικές εκδηλώσεις. Κινηματογραφικές προβολές, συζητήσεις, πορείες, αθλητικές εκδηλώσεις κ.ά. Και γίνονται συνεχώς. Το ίδιο και σε επαρχιακές πόλεις. Μόνο μέρος από το προπαγανδιστικό υλικό που μας στέλνουν μπορούμε και δημοσιεύουμε, γιατί ο χώρος μας δυστυχώς είναι περιορισμένος. Σημειώνουμε, όμως, τη σημαντικότητα αυτής της αντιφασιστικής κινητοποίησης, που στηρίζεται κυρίως σε νέα παιδιά και σε συλλογικότητες που δρουν από χρόνια ή που έχουν στηθεί τελευταία. Μπορεί κανείς να προσεγγίσει κριτικά απόψεις που εκφέρονται στο πλαίσιο αυτών των κινητοποιήσεων, δεν μπορεί όμως ν' αμφισβητήσει τον αδιαμεσολάβητο χαρακτήρα τους, την αυθεντικότητά τους και τη σημαντικότητά τους. Την ώρα που το αστικό φάσμα φλυαρεί, λεκιάζοντας τον αντιφασισμό με την κυρίαρχη πολιτική που στηρίζει (ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ) ή μετατρέποντάς τον σε αχθοφόρο της εικονικής του τακτικής (ΣΥΡΙΖΑ, Περισσός), η επιμονή αυτών των συλλογικοτήτων σε μια πραγματικά αντιφασιστική δράση, γειωμένη με τον κόδιμο της γειτονιάς ή της πόλης τους, στηριζόμενη σε ιστορικές μνήμες αντίστασης και προσφυγιάς, είναι ο μοναδικός στιβαρός κυματοθραύστης στην επελασία του νεοαζιστικού φρανομένου.

◆ 2,5 χρόνια στη φυλακή χωρίς να έχει δικαστεί – Αμεση σπελευθέρωση στον αναρχικό απεργό πενίας Κ. Σακκά – Πορεία 29 Ιουνίου Μοναστηράκι 11:30πμ – Κ*ΒΟΞ κατελημμένο κοινωνικό κέντρο (αφίσα)

Μέσα στον ορυματόδ των γεγονότων, αλλά όχι εξαιτίας αυτού του ορυματόδ, ένα τεράστιο ζήτημα έχει περάσει σε τρίτη μοίρα. Μάλλον έχει αφεθεί λες και δεν υπάρχει. Δυο πολιτικοί κροτούμενοι, το μέλος της ΣΠΦ Γεράσιμος Τσάκιαλος και ο Κώστας Σακκάς αποφασίστηκε να προφυλακιστούν για 36 μήνες. Δεν παραβιάζεται απλά ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, που προβλέπει μέγιστο όριο προφυλάκισης τους 18 μήνες, αλλά και το διο το ισχύον αστικό σύντογμα, που προβλέπει ότι και αν αικόμη επιβληθών διαδοχικές προφυλακισίες, για διαφορετικές υποθέσεις (εδώ δεν ισχύει αυτό, γιατί πρόκειται για την ίδια υπόθεση), το ανώτατο όριο δεν επιτρέπεται να ξεπεράσει τους 30 μήνες. Κανονικά θα έπρεπε να ξεσηκωθεί το σύμπτων, γιατί παραβιάζεται μία από τις ελάχιστες εγγυήσεις στον τομέα των αιτομικών δικαιωμάτων. Δυστυχώς, δεν έγινε τίποτα. Ο Κώστας Σακκάς, με την απεργία πενίας που ξεκίνησε, η οποία σήμερα διανύει την 26η μέρα της, δεν διεκδικεί απλά τα δικαιώματά του. Μας υπενθυμίζει με δραματικό τρόπο, υποθικεύοντας την υγεία και τη ζωή του, τη γενική πολιτική και κοινωνική αδιαφορία για ένα τόσο σημαντικό ζήτημα.</

Ηθερμοκρασία άρχισε ν' ανεβαίνει σ' όλες τις περιοχές της χώρας και ταυτόχρονα οι περισσότερες απ' αυτές άρχισαν να στεγνώνουν, λόγω λειψής υγρασίας. Οταν η θερμοκρασία αγγίζει τους 40 βαθμούς, θ' αρχίσουν να πυκνώνουν και πάλι οι καταστροφικές δασικές πυρκαγιές.

Γιατί συμβαίνει αυτό;

Γιατί η χρηματοδότηση για την ανάπτυξη και προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων εξακολουθεί να είναι πενιχρότατη και αρχίζει να καταβάλλεται με πολύ μεγάλη καθυστέρηση, με αποτέλεσμα σε σημαντικό βαθμό να καθίσταται άχρηστη.

Η εγκατάλειψη ανάβει (και θα ανάβει) τις φωτιές στα δάση

Γιατί οι χωματερές είναι διάσπαρτες στα δάση και τις δασικές εκτάσεις.

Γιατί οι ηλεκτροφόρες γραμμές της ΔΕΗ διασχίζουν τα δάση και δεν παίρνονται τα επιβαλλόμενα μέτρα προστασίας.

Γιατί η χρηματοδότηση που δίνεται στους δήμους για εργασίες πυροπροστασίας (π.χ. για καθαρισμό της βλάστησης σε άλση και περιαστικά δάση, για καθαρισμό και ελέγχο χωματερών που ανήκουν στην διοικητική τους ευθύνη κτλ.), είναι πενιχρή, ενώ κανένας δεν ελέγχει τους «τοπικούς άρχοντες» στο κατά πόσο αυτή η χρηματοδότηση πηγαίνει ολόκληρη για εργασίες πυροπροστασίας.

Το 2009 είχαν προσληφθεί 1.150 εποχιακοί δασεργάτες και δασολόγοι σε χρόνο που είχε ολοκληρωθεί η «σεζόν». Το 2010 οι προσλήψεις μειώθηκαν σημαντικά, ενώ και πάλι έγιναν σε χρόνο που είχε περάσει η «σεζόν». Προσλήφθηκαν μόνο 695 (447 οκταμήντες και 248 τριμήντες). Το 2010 ήταν η τελευταία χρονιά που προσλήφθηκαν εποχιακοί δασεργάτες, δασολόγοι και δασοπόνοι.

Η Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος εισήγαγεν στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ την πρόσληψη εποχιακών δασεργάτων (λιγότερων, αφού αυτές ήταν οι εντολές της πο-

λιπικής ηγεσίας), όμως δεν έγιναν προσλήψεις ούτε το 2011 ούτε το 2012. Για το 2013, μετά από εισήγηση της ΓΔΑΠΔΦΠ, οι υπουργοί Εσωτερικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Περιβάλλοντος είχαν αποφασίσει να προσληφθούν 313 εποχιακοί δασεργάτες, δασοπόνοι και δασολόγοι. Η τρικομματική κυβέρνηση τους θεώρησε πολλούς και με Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου αποφάσισε να προσληφθούν μόνο 251 εποχιακοί εργαζόμενοι (198 οκταμήντες και 53 τριμήντες).

Οι τρεις υπουργοί ζητούσαν να προσληφθούν μόνο 112 τριμήντες, αριθμός εξαιρετικά μικρός, γιατί σύμφωνα με την απόφασή τους «θα συγκροτήσουν συνεργεία, που θα απασχοληθούν αποκλειστικά και μόνο με εργασίες για την αποτροπή του κινδύνου εκδήλωσης δασικών πυρκαγιών. Ειδικότερα με την συγκρότηση των συνεργειών αυτών, θα γίνουν προληπτικοί καθαρισμοί στην παρεδάφια βλάστηση σε επικίνδυνα σημεία για έναρξη δασικών πυρκαγιών, θα απομακρυνθούν τα ξερά χόρτα, θάμνοι και φρύγανα, θα γίνουν κλαδεύσεις δένδρων και λοιποί σχετικοί δασοκομικοί χειρισμοί, με σκοπό την μείωση της πυκνότητας της καύσιμης δασικής ύλης και ως εκ τούτου την καλύτερη αντιπυρική προστασία των δασών. μέχρι τώρα αποφασίστηκε να δοθούν από το

περιβόλτο Πράσινο Ταμείο γύρω στα 2,5 εκατ. ευρώ, ενώ εισρέουν σ' αυτό γύρω στα 20 εκατ. ευρώ. Το ποσό αυτό εγκρίθηκε μόνο για τη συντήρηση του δασικού οδικού δικτύου και αν δούμε πώς γίνεται η κατανομή στα Δασαρχεία και τις Διευθύνσεις Δασών της περιφέρειας, θα διαπιστώσουμε ότι η χρηματοδότηση δεν φτάνει ούτε για «ζήτω».

Υπάρχει και η χρηματοδότηση από το ΕΣΠΑ 2007-2013 για έργα δασοπροστασίας. Έχουν γίνει εντάξεις 55 έργων, 26 περίπου εκατ. ευρώ, κατά μέσο όρο 473 χιλιάδες ευρώ ανά έργο, ενώ θα χρειαστεί να περάσει ακόμη αρκετός χρόνος προκειμένου να ξεκινήσουν αυτά τα έργα. Θα περάσουν δηλαδή τα επτά χρόνια του ΕΣΠΑ 2007-2013 και δε θα έχουν αρχίσει ακόμη ούτε τα έργα που έχουν ενταχθεί στο μέτρο της δασοπροστασίας.

Αυτή η στρατηγική των κυβερνήσεων, πράσινων, μπλε και ανάμικτων, απορρέει από τη γενικότερη στρατηγική της δραστικής συρρίκνωσης του δασικού πλούτου της χώρας προς όφελος του κεφαλαίου και σε βάρος του περιβάλλοντος και της εργαζόμενης και σκληρά εκμεταλλεύμενης ελληνικής κοινωνίας. Είναι λοιπόν η σκόπιμη εγκατάλειψη του δασικού πλούτου που βάζει τις καταστροφικές φωτιές στα δάση.

Χωρίς αδιέξοδα

Οσοι αρέσκονται σε ιστορικού ή ψευδοϊστορικού τύπου αναλύσεις σημείωσαν πως η για πρώτη φορά χωρίς μεσάζοντες κυβερνητική συνεργασία ΝΔ-ΠΑΣΟΚ έσπασε και το τελευταίο ταμπού της μεταπολίτευσης, κλείνοντας και τυπικά τον κύκλο της. Αυτή η εξέλιξη, όμως, δεν ξεφεύγει από το επίπεδο του πολιτικού συμβολισμού, χωρίς ν' αγγίζει την ουσία. Μήπως ήταν αλλιώς τα πράγματα όταν συγκυβερνούσαν και με το ΛΑΟΣ (επί Παπαδήμου) ή και με τη ΔΗΜΑΡ; Ο τρίτος εταίρος άλλαζε μήπως κάτι στην κυβερνητική σχέση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ; Και γιατί αποτελεί μείζον γεγονός το ότι δυο αστικά κόμματα εξουσίας συνεργάζονται κυβερνητικά και όχι το προγραμματικό περιεχόμενο της κυβερνητικής τους συνεργασίας;

Κατά την άποψή μας, αν κάτι πρέπει να επισημανθεί μετά τις τελευταίες εξελίξεις στο αστικό πολιτικό σκηνικό, είναι πως η αστική εξουσία, ακόμη και σε συνθήκες κρίσης, μπορεί να ξεπερνά τα αδιέξοδα που πρωτινά εμφανίζονται μπροστά της.

Το Νοέμβρη του 2011 ο Παπανδρέου υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει την πρωθυπουργία και ο Σαμαράς να εγκαταλείψει την αντιμνημονιακή ριπορεία και να μπει στην κυβέρνηση. Το σύστημα ξεπέρασε τους κραδασμούς και μπόρεσε το Φλεβάρη της επόμενης χρονιάς να πάει στο Μνημόνιο-2, αντιμετωπίζοντας μια πύρινη νύχτα στην Αθήνα (η οποία παρέμεινε μία).

Το Μάν και τον Ιούνι του 2012, με δυο διαδοχικές εκλογικές αναμετρήσεις, κατάφερε να δώσει απόντηση στο ερώτημα «ποιος είναι το πρώτο κυβερνητικό βιολί». Ο Σαμαράς δοκίμασε δυσάρεστη έκπληξη, αφού μετά βίας κατάφερε να πάρει την πρωτιά, όμως ο σχηματισμός της τρικομματικής κυβέρνησης παρέστησε σε εύκολη υπόθεση.

Οταν ήρθε η ώρα του Μνημόνιο-3 η τρικομματική κυβέρνηση δεν αντιμετώπισε ιδιαίτερο πρόβλημα. Ετσι, μπόρεσε να «χωνέψει» το γεγονός της αποχής της ΔΗΜΑΡ από την ψηφοφορία, η οποία όμως επανήλθε για να ψηφίσει τον προϋπολογισμό που αποτελούσε εφαρμογή του Μνημόνιο-3. Κι όταν ήρθε η ώρα της ΕΡΤ, η τρικομματική κυβέρνηση διαλύθηκε με την αποχώρηση της ΔΗΜΑΡ. Σε λιγότερο από μισή μέρα, όμως, χωρίς ιδιαίτερους κραδασμούς, είχε σχηματιστεί δικομματική κυβέρνηση, είχαν αλλάξει όλες οι σχέσεις στην κορυφή, είχαν διαφοροποιηθεί οι εξουσιοπολιτικές προτεραιότητες των πολιτικών πηγεσιών και το σύστημα, με τη βούθεια μιας εκκωφαντικής προπαγάνδας των αστικών ΜΜΕ, είχε ξαναπεί «στα ήρεμα νερά της πολιτικής σταθερότητας».

Θα υπάρξουν, φυσικά, και άλλες κρίσεις. Αν θέλουμε να είμαστε ακριβείς, πρέπει να πούμε ότι θα υπάρξουν και άλλοι παροξυσμοί της πολιτικής κρίσης, η οποία σοβεί διαρκώς, γιατί την τροφοδοτεί η «μνημονιακή» βαρβαρότητα. Κάποιες θα μπορέσουν να ρυθμίστούν από τη δικομματική κυβέρνηση, με τη βούθεια των «προθύμων» (από ΔΗΜΑΡ μέχρι Λοβερδοαπόδοντες), κάποια μπορεί να μην γίνει κατορθωτό να ρυθμίστει και να οδηγηθούμε σε εκλογές.

Πιστεύει κανείς ότι θ' αλλάξει κάτι μετά τις επόμενες εκλογές; Οτι δε θα βρεθεί τρόπος να εξασφαλιστεί μια υποτυπώδης ακριβεία, πρέπει να πούμε ότι θα υπάρξουν και άλλοι παροξυσμοί της πολιτικής κρίσης, η οποία σοβεί διαρκώς, γιατί την τροφοδοτεί η «μνημονιακή» βαρβαρότητα. Κάποιες θα μπορέσουν να ρυθμίστούν από τη δικομματική κυβέρνηση, με τη βούθεια των «προθύμων» (από ΔΗΜΑΡ μέχρι Λοβερδοαπόδοντες), κάποια μπορεί να μην γίνει κατορθωτό να ρυθμίστει και να οδηγηθούμε σε εκλογές.

Μόνο μια περίπτωση υπάρχει η πολιτική κρίση να μην είναι διαχειρίσιμη από το πολιτικό σύστημα. Αν είναι τέτοια η εργατική και λαϊκή παρέμβαση που να σπρώχνει την κρίση προς επαναστατική κατάσταση.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65, ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατέλογο 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898
<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ιερά Οδός 81 - Αθηνα